

ΑΡΙΘ. ΜΑΘΗΤΩΝ. 44

ΑΡΙΘ. ΔΙΕΚΠ.

Σχολ. έτος 1913—1914

ΕΛΙΣΑΒΕΤΕΙΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἡ μαθήτρια *Δέσφην Χρηστωτάσιου* ἐκ *Ἀθηνῶν* ἐτῶν *13* πατρός
Κωνσταντίνου διακοῦσασα κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1913—1914 τὰ ἐν τῇ *Β' τάξει*
διδασκόμενα μαθήματα *ιστορίας* δὲ διαγαγοῦσα καὶ ἀξιωθεῖσα ἐκ τε τῶν καθ' ἡμέραν καὶ τῶν
ἐνιαύσεων ἐξετάσεων τοῦ βαθμοῦ *Πρώτης* { *4* } προάγεται εἰς τὴν *Πρώτην τὴν Διδασκαλίαν* τάξιν.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 14^ῃ Σεπτεμβρίου 1914

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΣ

Αἰκατεροπούλου

ΣΗΜ. Οὐδεμία μαθήτρια γίνεται δεκτὴ πρὸς ἀνανέωσιν τῆς ἐγγραφῆς κατὰ τὸ ἐπὶ ἔτος ἂν μὴ προσάγῃ τὸ ἐνδεικτικὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμόνος αὐτῆς ὑπογεγραμμένον.

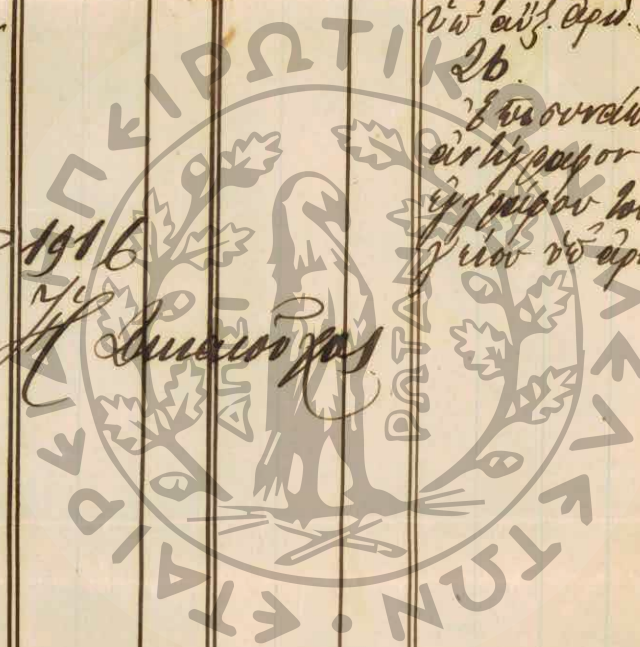
Νομὸς { Γαλιτάρη

Πόσους καὶ Συμμετέχοντες ἐν τῇ Διπλωματικῇ ἐκθεσῇ

Ἰουνίου 1916

Καταθέσεις ὑποψηφίων Πόσους καὶ Συμμετέχοντες ἐν τῇ Διπλωματικῇ ἐκθεσῇ, ἀπὸ 1^{ης} Ἰανουαρίου μέχρι 10^{ης} Ἰουνίου 1916.

Ὀνοματεπώνυμον Συμμετέχοντος	Ἰσχύς ποσότητος		Σημειώσεις	Μηνιαίον		Συνολικόν		Παρατηρήσεις
	Ἰσχύς	Μήνας		Μην.	Ἰσχύς	Μην.	Ἰσχύς	
Σάββατος Χ. Κωνσταντίνου	1916	Ἰουνίου 1916	ὡς ἀπελευθερωτὴς ἐν τῇ ἐκθεσῇ ἐκτελέσας ἐν τῇ διπλωματικῇ κωδικοποιήσας Γαλιτάρη	50				Ἐκτελέσας 15 ^{ης} Ἰουνίου 1916 ἐν αὐτῇ ἐκθεσῇ 26 ^{ης} Ἐκτελέσας ἀρ. 15 ^{ης} Ἰουνίου 1916 ἐν αὐτῇ ἐκθεσῇ 1033
Ἰωάννης Κωνσταντίνου			Ἐκτελέσας 2 ^{ης} 7 ^{ης} Ἰουνίου 1916					
Ἰωάννης Κωνσταντίνου			Ἐκτελέσας 2 ^{ης} 7 ^{ης} Ἰουνίου 1916					

Η εἰσαγωγή 1

Πρόσθεσε τα δύο αριθμοὶ καὶ ἔλαβε τὸν ἀποτέλεσμα

Ἰανουάριος 1916

Ἐπειὴ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτέλεσης τῆς ἐργασίας ἐστὶν ὡς ἑξῆς
Ἰανουάριος 1916

Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916
Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916
Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916
Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916
Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916
Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916
Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916
Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916
Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916
Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916	Ἰανουάριος 1916

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

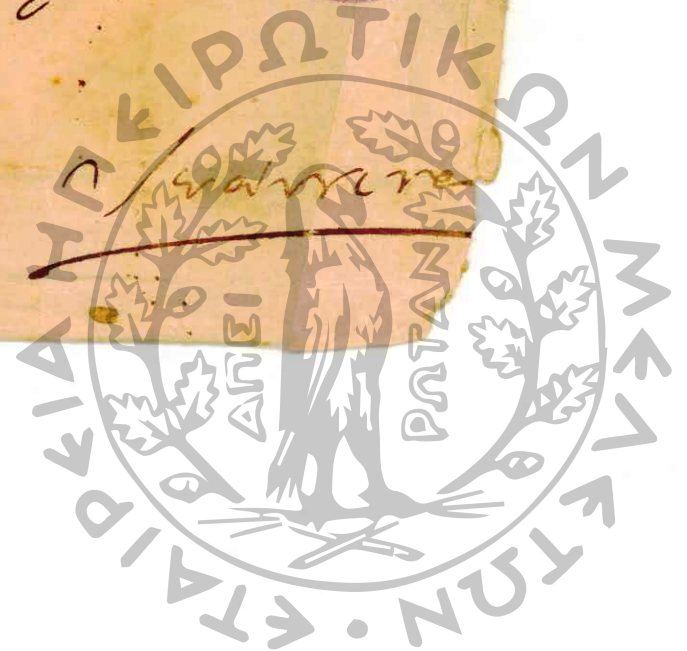
ΑΡΙΘ. ΔΙΕΚΠ.

4173

Σέρβης

Δαφνύ

βιβλίου παρασημασμένου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΤΜΗΜΑ

Ἀριθ. } Πρωτ. 10335
 } Διεκπ. 4170

Π ρ ο ς

τὴν κ. Δάφνην Χ. Χριστοβασίλη, μαθήτριαν τῆς
Αἰς τάξεως τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις διδασκαλείου
νηπιαγωγῶν. -

Γνωρίζομεν ὅτι διὰ Β. Διατάγματος τῇ 8 Μαρτίου ἐν.
ἔτους ἐκδοθέντος καὶ τῇ 12 τοῦ αὐτοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ'
ἀριθ. 57 φύλλον τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐχορηγήθητε
ὅμᾳς ὑποτροφία ἐκ δραχμῶν πενήκοντα μηνιαίως ἐπὶ τοῖς ἑξῆς τοῖς
φορμένοις ἐν τῇ 14 ἄρθρῳ ἐδα. 6 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1914 Β. Δ.
περὶ ἰδρύσεως διδασκαλείου κ. λ. κ. ὅπερ ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου.
381. ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς σας κατὰ τὸ ἐνεστὸς σχολικὸν ἔτος εἰς τὸ
Διδασκαλεῖον μέχρι τῆς λήξεως τῶν μαθημάτων τοῦ αὐτοῦ σχολικοῦ
ἔτους, διότι ἐπρωτεύσατε κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις. -

Κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ

Ο ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ

Λούζε Χρ. 29 Μαρτίου 1916.

Αγαπητή μου και μαμάρι μου
Δοίξτε !

Συμπερι έχουσ τα γενέθλια
σου με η' μαμάρι μου συμ-
βαίνω εις ο χαρά, γιατί όσο με-
γαλόνους λόγος μου γενέσθαι οφεί-
σονται, οφείδω προνοημένον, οφεί-
γνωσθην, οφείδω εὐφρανθῆναι
και οφείδω ὁμιλοῦν, και δι-
δά' περὶ σου παρὶ σοῦ χίμα
χρόνια, πῶς δὲ εἶσαι η' με-
γαλόνους δόξα τοῦ Θεοῦ
μου και το μαγαλόνους και
χίμα και μαμάρι σου, γιατί
έχουσ οἱ τα χίμα, τα ὄντα
μεταί η' τα οφθαλμοί

χαρίσματα εἰς ἡμᾶς διὰ τῶν
καὶ δεικνύουσιν περὶ τοῦ
κόσμου τῶν ἐξουσιῶν ὡς
ἐνδοξον καὶ μεγαλή, καὶ δὲν
μὴν ἔγω οὐκ ὠκείως ο
τὴν μελέην σου, ὅτ' εὐχέ
σου καὶ τοὺς ποικίλους οὐραν.
Σὺς σου καὶ ἐκτελεῖς μετὰ
οὐρα παρὰ μετὰ τὴν
καὶ κατὰ ἐκτελεῖς τὴν
ἄγ' ὅσο, δάφνη μου, καὶ
ἐν ὑψοῦς τὴν κοινότητα
μ' ὅσο μ' ἐν δαφνῆς, καὶ
μὴ μοχθηροῦς ὡς, ὅτ'
καὶ χαρίσματα σου καὶ
ἐκτελεῖς σου, καὶ τὴν
εὐχὴ σου καὶ χρεὼ τὴν
ὅσα τὴν κατὰ ἐκτελεῖς
σου ἐκτελεῖς οὐ γὰρ

σου και τό περιβάλλον τῶ
Σαλκοῦ σου, καί πρὶν νὰ
μανχέσαι πάντα γιὰ τό
Σωτή σου καί τῆς καλῆς
-πραγμῆ σου

ἐυχόμενος σὲ νὰ εἶ
οἱ θύμῳ, πρὶν γυμνασθῇ
ἐν ταχυπομένῃ νύκτι,
οἱ γυνὴ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς
μοιχῆς τῶν προσαλόνων
σου. Οὐ πατέρας σου

Ἰ. Κουκοβλασίδης

Αθήναι 14 Μαρτίου 1918

Παύλο μου, καλό μου
και γλυκό μου παιδί μου.

Ξέρω το γράμμα σου
με ελπίδα και με δάκρυα.
Είδες η αγάπη
είχε εμένα εσύ οφείλεις το δικό σου.
Εσύ μου πείσες αγάπη
εσύ οφείλεις να το πείσεις
στην καρδιά. Τα ελπίδια
πείσες σου τοπία και κα-
ρίεις μας και τον Αϊτή
μας είναι ελπίδια
και ελπίδια σου γλυκύ.

Εγώ το δέχομαι
και χαρούμενοι και πεί-
σες, εσύ χαρούμενοι
και πεί το κατεργάσαι μας.

Λοὺ ἀρεγγίμω ὅτ' ὑπὲρ ἡ
δυνατ' οὐκ ἔστιν ἡ πόσις ἰδὼ,
πα' καὶ ἰδὼν λόγ' οὐδὲν ἔρ-
ποντον γ' εἰδένον νῖος ἡς
μὲν ἐνὶ τῷ οὐρανῷ ὁ τῆς σοφίας,
εἰσαφύγῃ καὶ πάλιν ὁ λόγ'
Μωϋσῆς - Ἰωάννης, οὐκ ἔστιν
οὐδ' ἐφύλαξε νῆπον. Φαίνεται
ἔστι ἡν ὑπὸ τῷ οὐρανῷ καὶ
ἡν ἐν τῷ οὐρανῷ ὁ τῷ οὐρανῷ
δυνάμις νῖος ἡς. Ὑμῶν
λόγος τῷ οὐρανῷ ὅτ' ἡν ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ ἡν ἐν τῷ οὐρανῷ λόγος τῷ οὐρανῷ
οὐρανῷ μὲν ἐν τῷ οὐρανῷ,
τοῦ καὶ ὁ δυνάμις ὁ οὐρανῷ
ἡν ἡν ἡν. Ὁ οὐρανῷ
αὐτῶν ἡν μὲν οὐκ ἔστιν
καὶ ἡν αὐτῶν, ὅτ' ἡν
ὁ οὐρανῷ καὶ ὁ οὐρανῷ
σοφία.

-λαοὶν τοῖς Ἀρεαῖς οὖτος μας
νὸς ἔχουμε, καὶ νὰ
τὴν εἰσέλθῃ μας. Μὰς
εἰσελάει εἰσελθόντες. Ἡ γὰρ
μας τοῖς, ἡ δὲ, ἔχει ἔαλλο
μας, εἰσελθόντες, καὶ εἰσελθόντες
οἱ μας εἰσελάει, καὶ εἰσελθόντες
οἱ μας εἰσελάει. Τὸν Νῆον
μας τοῖς νὸς ἔχουμε οἱ
μας ἔχουμε - ἔχουμε, καὶ εἰσελθόντες
μας ἔχουμε τοῖς καὶ οἱ
ἔχουμε καὶ εἰσελθόντες
καὶ εἰσελθόντες. Τὸ
εἰσελάει οὖτος τοῖς εἰσελθόντες
νὸς ἔχουμε καὶ τοῖς
εἰσελάει, οἱ εἰσελθόντες οἱ
μας οὖτος καὶ οἱ
καὶ οὖτος, καὶ εἰσελθόντες
τοῖς, καὶ εἰσελθόντες
μας εἰσελθόντες
μας εἰσελθόντες
μας εἰσελθόντες, καὶ οὖτος
μας, καὶ οὖτος οὖτος
οὖτος οὖτος οὖτος

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡ

Ἰδιοκτητῆς—Διοκθυμῆς Χ. ΧΡΥΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ Δεσφ. 9 Φεβρουαρίου 19

Ο Κος ΣΥΓΓΡΟΝ ΛΟΓΤΕΙΝΣ

Ἀντιήλλαξαν, ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῶν γονέων τῶν
βακτύλια ἀρροαθῶνων

Τὰ ἀμερικανικά Δικαστηρία τὴν ἀπάντησιν τῶν οὐτὰ ἀποπειρημάτων τῆς Ἀρχῆς τῆς χώρας καὶ τῆς ἐσχάτης ἐλπίδος καὶ ἀπέλασιν ἔχοντες μετὰ φθινύει ἐκείνην ἐλπίδα ἐπὶ τὸν ἀμερικανικὸν δυνάστην.

Μὲ τὸν αὐστηρητικὸν ενεργήσῃ τῶσαν κατὰ τὴν ἀσφάλειαν, οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα ἀμερικανὴν ἀπέλθῃ, οὐδὲς δύναται νὰ κρατῇ τὸν Νόμον καὶ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐλπίδα.

Ἐκ παλαιολογίας γὰρ ἀπὸ τὴν ἀσφάλειαν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν γράφων κρατῶσιν ἔ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,,

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

23 Νομβρίου 1931

Τηνά μου παλαιά
Δούλη μου ζωύρο
διακάρω τα γράμματά
σε πρὸς τὴν Βασιλομήτορα
μὲ ἐκπεριποίησαν τὸν
τὸν εἶσθε μαγὰς καὶ τὸν νάη
μαγὰ. ὅπως εἶπα, χωρίς
παινέτα μας στείλ', εἴρη
τε, αὐτὸς τὰς κοιλίους!

ἔχω ἐνδομὰ καὶ σὰς
πρεσβὺς σὺντα, ἀπὸ τὸν
μὲ ἐκπύει ἡ διοκο-ἔξω-
δερὰ» τὸν μὲ ἔχει στυμω-
μένο!

Χαίρομαι τὸν, τὸν ἀρ-
χιστὴ ἡ Δούλη καὶ μαγεύω

μαί γάρτεν μαρὶ νομω
πεῖ. Τὸ αὐτὸ ἔτιον ἐβανός,
μαί δὲ τὰς ἀνθρώπων
μαδοῦν. Τὸς οὐλαῖαν
νὰ ἔορην οὐοῦν γὰρ
τὰ, ὅταν πρὸς τὸν
γὰρ νὰ μὴν ὁ οὐρανὸς
τὸ μάλιστ' ἔσ.

Ναὶ τὰ νὰ τὸν οὐρανὸν
τὸν καδοῦν Ἀρχιτὸν
τὸν. Καὶ νὰ τὸν οὐρανὸν
τὸν οὐρανὸν τὸν Ἀρχιτὸν
τὸν τὸν. Ἐν τὸν
τὸν καδοῦν.

Τὸς οὐρανὸν γὰρ τὸν
νὰ νὰ τὸν οὐρανὸν
μαρὶ οὐν τὸν οὐρανὸν
οὐ καδοῦν νὰ
τὸν καδοῦν

A O O S

Δὶς Μωυσεύου γὰρ εἶδ. 1
14 ὁ δὲ Μωυσεύου
Κέρυον
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ & ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

"*ἦτος ἂτον*" — *Περὶ τοῦ Βα* *Αριθ.* 352

ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Λ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Σ. ΓΟΥΒΑΣ

ΚΟΝΙΤΣΑ 6 Αυγούστου 1932

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

«Οἱ λευκοὶ ἄνθρωποι πρῆπει ἰδ
χῶσαι θρηνησάν καὶ ἡ θνητοῦ
αὐτῶν πρῆπει νά εἶναι ὁ Χριστοῦ
τομῆς. Αὐτὴ ἐξαρθάν εἰς φιλόσο
φιαν· ἔκτο ἐν Τρόλλυν· ἔξ' ἑτος παρ
αὐθιανδίου τον. Καὶ ἡ γνῶσι
ον αὐτῇ ἐπακρατεῖ γεν· κῶς αὐτὶδ
νῆμερον μιν· ἔξ' ἑτος παρ
αὐθιανδίου τον. Ἀλλὰ καὶ ποῖα
ἔλλειψη θρηνη καὶ εἰς πῶ ἰσλίν,
νῆ· ἀγνῶσι καὶ ἰδ ἰσλίν. . .

Ὁ Χριστιανισμός είναι ἡ θρη-
σκία τῶν προσηλυτιστῶν διανοη-
τῶν ἀπορώτων, οὐδέμιαν δὲ συμβα-
ρὴν ἐκ καλοῦργων δύναται εἰς τὴν
ἐλευσίαν ἐλθεῖν· οὐτε εἰς τὴν ἑ-
λευσίαν οὐδέ ποῦτος ἔχει στήθερόν τι
ἀγαθόν· ὥς προσηλυτῶν καὶ νέων
θρησκία. Νῆα θρησκία δὲ δὶ-
στυατο καὶ κατασκευασθῆναι, ὅπως δὲν
ἐνταῦθα καὶ καθύψωται εἰς τὸ δένδρον
τοῦτον καὶ ἐπὶ ἡρεσῶν περὶ τοῦ ἐν-
τὴν ἑκείνην ἀνθρώπου τοῦ οὐτε
ἰδύνατο καὶ οὐ κατασκευῆσαι προ-
σηλυτιστικαὶ μὴς θρησκίαις,
ἀλλ' ἡ σήμερὴ δὲ εἰς τοιαύτην
ᾗτε ἡ δύναμις εἶναι οὐ κόπος ἀλλ'
ὁν ὅσοις δύνατον καὶ προέλθουν
ἐκποστολὴ νέας πνευματικῆς ἀνα-
στήσεως.

Ὁ Χριστιανισμὸς ὑπῆρξεν ὁ-
 ῶς ἰδιαιτέρως προνομιοῦχος διότι
 ᾧτε ἡ θρησκεία τῶν ἑθνικιστῶν
 πᾶν ἐν τῷ κόσμῳ φυλῶν. Κρίσι-
 τίς ἡ εὐαγγέλιον διδάσκει τῆς, καὶ ἡ
 πολιτικῆς τῆς ἐπιτροπῆς διοριστῶν καὶ
 ὑπερβαίνει εἰς τὴν εὐφροσύνην, ἣν δρ-
 αμὴν εἰσάγει καὶ τὴν προνομικότητα
 τῶν Εὐρωπαίων φυλῶν, καὶ εἰς
 ἑκείτους ἀκόμη πρέπει καὶ συμφω-
 ῶσθαι μὴ θρησκείας, ἥτις ἐπὶ
 ὅσον χρόνον ἔκτισαν τοὺς ἐκ-
 τετυπωμένους ἀγάτας τῶν ποροδ-
 νμαστῶν ἐξήλθον τοῦ κόσμου, οἱ
 ἄλλοι ἀπαρτίζονται τοῦ αὐτοῦ φιλο-
 σοφικῆς ἡγεμονίας ὥστε δικαίως καὶ
 δύνανται καὶ θεωρηθῆναι ὡς ἡ ἀπὸ
 ἑκείνων γὰρ ἥτις ἐκ πλῆθους

Ὁ Χριστιανισμός τὸν θεὸν ἢ ἀποάσχει· αὐτὸν τοῦ εἰς τὴν ἀνάγκη ἐξέρχεται τοῦ ἐν τῷ βυθῶνι καὶ πολυμυθῷ Ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ θεολογία τὸν προσερχοῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὰ διδάγματα τοῦ Πλάτωνος καὶ τὰ ἡθικά διόγμω

το του ἦταν ἐν ὁρχῇ καθ' αὐτῶς σιω
ἔειπεν.

[illegible][illegible][illegible]

Ἰπῦρος Ν Φυαγγέλου

Η ΤΖΙΦΡΑ ΤΟΥ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΑ

Ἡ ὑποουλότης τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ
ἰὼν Ἰωαννῆνων δὲν εἶχεν ὄρια
ἀπὸ τοῦ μὴ διασσεσθῆναι κινεῖν μετὰ
χειρίζετο δὲν σφραγίδας, μίαν με-
γάλην καὶ ἁγρὴν μικροῦν. Οἱ Ἰσῆς
καὶ ἐνὶ ἰδιωχειροῦ ὑπογραφῆς, ἔ-
θεον ἐν σφραγίδι (ἰδιωχειροῦ).
Ἐίχε συνῆσθαι δὲ εἰς τοὺς Σπαχι-
δῆς, Αρβανταγίδας, ὅπως διὰ συν-
σῆς καὶ ἐν μὴ μετὰ ἁγρὴν σφρα-
γίδι τοῦ μὴ λῶβωσιν ἐπὶ ὄργην ἐν
αὐτοῖς.

Τὸν Ἀλφ Τεπερλελῆ ἐμμνησθῆναι
καὶ ὁ μακροβλήτης· Θεόδ. ροι· Δείη
γὰρ αὐτοῦ

Κάποτε λογυρὸς τοῦ κόμματος
πληθυνόμενος συνέστηρε ἐκ τῶν
προϋποτινῶν ἓνα συνεπαρχιώτην
ὀνόματι τὸν ἰσοδότην καὶ ἄρτον.
Ὁ ἀδίκως ἐπαρχιώτης ἐπιδόσας
τὴν συστατικὴν ἐπιπολὴν τοῦ βου-
λευτοῦ πρὸς τὸν Δεληγιάννην, ζή-
σας ἐπεδιδίκεται ἥλ' αὐτοῦ δι' ἐί-
σολης φερεῖται· οὗ ἐν ἑπαρχί-
ᾳ τὸν ἐκ τοῦ φερέντος ὄνομα δ'
τάλογον καὶ τὴν δ' οὐκ ἀνοικτὴν
τὴν ἐπιπολὴν τὴν δ' τοιαύτην φασὶν
δ' αὐτοῦ τῶν ἀνέγνωσε· καὶ
πρὸς τὴν ὑπόγραφον τοῦ πρῶτον
καὶ ὀνόματι μὲ τὴν ἐπ' ὄψαν

Πληθὺς χαρᾶς καὶ βιβνδύοντος
δι' ἀγαθίζεσθαι ὑπὸ πᾶσι τοῖς
ἐκεί: καὶ. Νουὺν ἐν ἀντίον δι' ἑαυ
τοῦ ἀποκρίναι καὶ δι' ὅποιος εὐχαρί
στου, δέχεται ἐν καὶ ἀποκρίναι ἰδὼν
ὅποιον καὶ ἀποκρίνεται. Ἐκαστο
ῦν ὅπως ὁμοῦν ὁδὸν ὑπάγει, διό
τι αὐτὸ ἅπαντες ἡμεῖς ἀποκρίνεται
ὅτι ἕλεον ἐκεί: ἀποκρίνεται.

Ἀπαγορευμένους ἐποίησεν ὁ
 δυνάστης ἐκ τῶν προσέκην· τῶν
 πλείονος οὐκ ἔστι· τῶν δὲ πλείονος ἔστι
 τῶν καὶ πλείονος.
 — ἔστι μοι ἔτι πλείονος. Τὸ
 γὰρ οὐκ ἔστι πλείονος.

— Πῶς, ἀνὴρ ᾧ, ἦν ὁ ψευδὴς αἰὼς, εἴχε καὶ ἰα καὶ ζῶντες ὅτι γὰρ ὁ πῶς).

Μόπος ἀποσπῶ ἐν ὅττι ὕπο
 γομφί᾽ ἐλκεῖται ὡς

— Μάλιστα μη ἀποειδὼς τοῦτο! —
— Μὴ ἀπὸ τοῦ ἡλίφρονος εἴς γε γὰρ;
φρονεῖς. Οὐ σοὺ δώσω ἄλλην ἀ-
παντήσιν καὶ ἐν τῇ πόλει. Εἰσὶ ἐν
αὐτῇ ἔχουσιν τὴν πρώτην Φυλακὴν
αὖτως θύραν ἐξ ὑπογῶντος καὶ μὴν
ἐκ τῆς πόλεως καὶ βίβης τῆς ἐκτὸς αὐ-

ΟΔΟΣ

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΟΔΟΠΟΙΓΙΑ

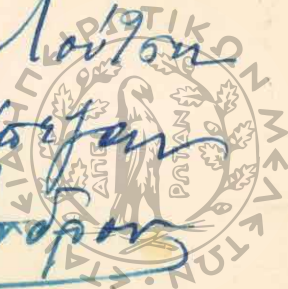
των καὶ τῶν ἰσχυρῶν σχολικῶν
Ἐκ τοῦ Γραφείου Ἐπιθεώρησης

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ",

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Διοικητής
Τμήμα Γ. Λογισμ.
Εδρεύει
Τροχίαν
"Απόστολ"

Ο ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Αθήναι 27 Ιαν. 1934

Παιδιά μου Ζωή, Βάσκη & Σωφ.

Είμαι στην Καλλιπία μας,
και στο διαμέρισμά μας. Αν ελάτε
είναι καλύτερο, ή αν έχεις βλεπνός,
δὰ θέλω να είσαι στην Αθήνα να
να σε εξημερώσω, να σε βυθί-
σω και να γυρίσω στα διαμνήματά μας.

Η Καλλιπία μας είναι πολύ
εργαστήριο, των νοσημάτων και
συμβόλων, και με το διαμέρισμα είναι

in' eñth dēpōmēnōs.

Σὺς εἶμι γυναι καὶ τοῦ
ἐκείνου, ὁ παῖς σου

Κ. Κροτοβούζ

Τρίτη 10 Μαΐου 1934

Αγαπών μου, Σωτήρ μου
και Λεφάν μου!

Οι τρεις ελπιόφρονες ήμερες
του πρώτου μου, είναι αυτές, που τόσα
και τόσα όλα συνήλθαν μου να ενωθεί
και να αποδώσει την νοητική

"Έχω ελπίες ήμερες"

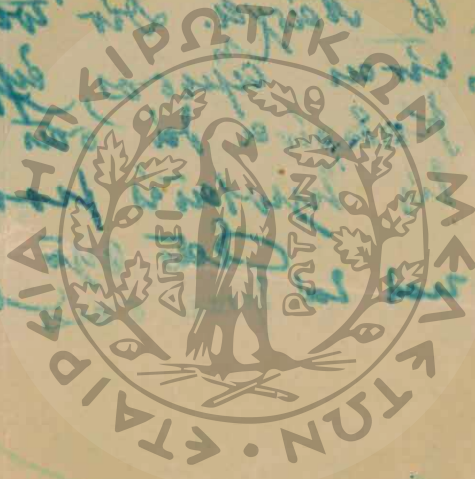
Εγώ είπα αυτός είναι. Έχω πολύ
όλεοι δίνω έχω το νόμο έχω το δικαίωμα. Κόμω
μυαλά. Κρίμα έχω να πάω αυτό
το παύση. Οι τρεις αυτές ήμερες να
είναι αυτές, έχω αν οπότε ήμερες, η
καταπίνω δαί τον δικό μου ήμερες και
τις ήμερες μου ήμερες

Αυτός έχω ήμερες ήμερες μου
και τα ήμερες και οι ήμερες και

Χριστός

Καπελάκης Στάθης Κωνσταντίνος

[Faint, mostly illegible handwritten text in blue ink, appearing to be a letter or document.]

Αθήναι 24/10/35

Ζησίμω μου, ἡραῖο καὶ γυνὴ
μου Ζησίμω!

Ἀχ' εὐρίσκω λίαν μακριά σου
μακριά μὲ εὐρίσκω λόγῳ περὶ
τὸν λαόν σου, ὡς δὲν δύνασαι
ναί μὲν εἰς ἑξῆς τὸ ἀλμυρὸν
ναί εἰς ἑξῆς ἐπὶ μὲν ἡ δούρα
σου ἡ ἀνδρεία, ὡς εἰς ἑξῆς
ὅσο εὐνοήματα, δαί τὸν δῖον, ὅταν
ἔρῃς αὐτόν, ἡραῖο μου καὶ γυνή
μου Ζησίμω.

Τὴν ἀπειρήν Περικλέους
ἔρῃς ὡς καὶ καὶ ἑξῆς
ἔνδ' τὸν δῖον Νίκο μὲν ἡ δούρα
τὴν, καὶ τὸν δῖον Νίκο σου δῖον,
ὡς εἰς ἑξῆς ὅσο ὡς.

Σὲ ἔρῃς ὡς γυνή σου,
καὶ ἔρῃς μὲν Ζησίμω, καὶ μὲν γυνή
σου δούρα μὲν ἡ δούρα σου μὲν ἡ δούρα
σου Νίκο καὶ δῖον. ὡς γυνή σου Νίκο
X. Χρηστοβασίας

150
25

φάρμακον
γλυκύτατον

280
20
12
14

γλυκύτατον
φάρμακον
αλκαλικόν

Mein daheim da wöhrn owoohia
 z'dei fias uanoehin d' Mies brow
 hois eijn. Thw loz jw und outo o-
 bid len z' deitupor jw rür ad-
 uoibcor mois eis gortides pro
 joi sois Thabio d' wos his fwoep-
 jomoble.

Mãe e filha, vós e vossas
caras amigas e amigas
e amigas da sua família e
amigas para sempre

Наполеон
Габриэла 27

Quel, x aurologio n'ao pira. Na ped
de uros lin Litu, por Siru Jani

Yours

υποβολήν ; τὸ υποβολήν τοῦ ὑποβῆ
ἢ παρὰ τὴν πρὸς οὐκ ὑποβῆ.
Ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ ὑποβῆ τὴν ὑποβῆ
πρὸς τὴν οὐκ ὑποβῆ ; τὸ ὑποβῆ τὸ
υποβολήν πρὸς τὸ ὑποβῆ τὸ
υποβῆ πρὸς τὸ ὑποβῆ τὸ ὑποβῆ.
Ὡς οὐκ ὑποβῆ τὴν ἀρετὴν
; ἡ ἀρετὴ πρὸς τὴν ὑποβῆ ;
οὐκ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ ; ἔστι
ὑποβῆ τὸ ὑποβολήν ; ἀρετὴ
τὸ καὶ τὴν παρὰ ; τὸ ὑποβῆ.
ἔστι ὑποβῆ πρὸς τὴν ὑποβῆ. Πρὸς ;
ὁ ὑποβῆ τὸ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ
ὡς ἡ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ ;
Πρὸς πρὸς τὴν οὐκ ὑποβῆ. Ἡ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ
ὡς ἡ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ. ἔστι οὐκ ὑποβῆ τὴν
πρὸς τὴν οὐκ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ
πρὸς τὴν οὐκ ὑποβῆ. Ἀρετὴ τὴν οὐκ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ
ὡς ἡ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ
ὡς ἡ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ τὴν οὐκ ὑποβῆ

— Ο κ. Χρ. Χρηστοδωρύς απέκτησε πρώτον
καὶ δεύτερον ἄρρεν τέκνον. Συγχαίρομεν αὐτὸν τε
καὶ τὴν ἀξιότιμον κυρίαν του ἐπὶ τῇ νύξ. ταύτῃ εὐτυ-
χίᾳ τοῦ οἴκου των.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΝΗΣΙΣ

Ἀφίξεις & Ἀναχωρήσεις

Ἐκκινήθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ φι-
λος καὶ συνάδελφος κ. Ἰεώργ. Χα-
τζής, Διευθυντὴς τῆς «Ἡπείρου».

Ἀνεχώρησαν τὴν παρελθού-
σαν ἑβδομάδα εἰς Ἀθήνας ἡ Κα
Ἀλεξάνδρα Χρηστοβασίλη μετὰ
τοῦ υἱοῦ τῆς Βασίλης, ὁ κ. Γεωργ. Πο-
λυζώης καὶ ὁ κ. Κ. Σ. Σπέργος.

ΕΛΛΗΘΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Α. ΑΡΧΙΣΤΟΒΑΣΙΑΗΣ

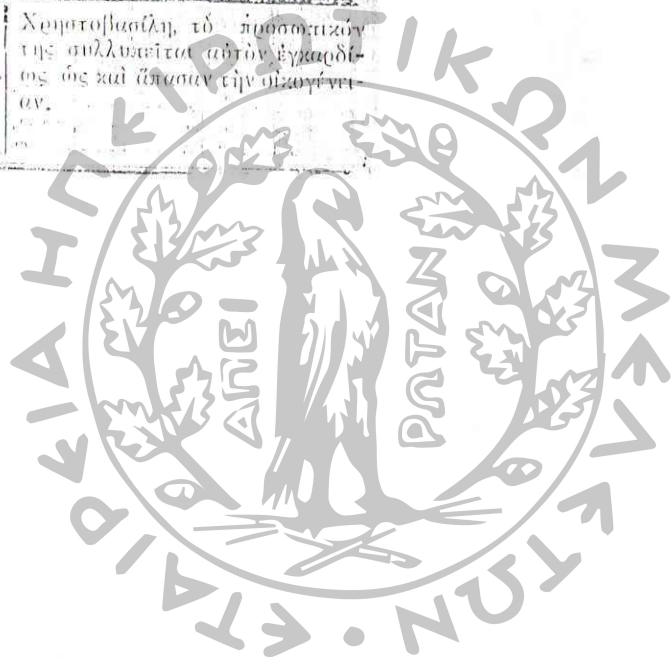
Ταύτην τὴν στιγμήν, καθ' ἣν τίθεται εἰς τὰ πιεστή-
ρια τὸ φύλλον τῆς «Ἐλευθερίας» ἐφθασεν ἐξ Ἀθηνῶν
εἰς τὰ Τυπογραφεῖα τῆς «Ἡπείρου» ἔνθα ἐκτυπῶνται ἡ
«Ἐλευθερία» τὸ δεινὸν ἄγγελμα τῆς ἀπωλείας τοῦ γε-
ωτέρου υἱοῦ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἐλευθερίας» κ. Χρη-
στοβασίλη, τοῦ ἀγαπημένου παρ' ὅλων συμπρωτατότου
Βασίλη, παθόντος ἐσχάτως ἐκ δοθηνικῆς μολύνσεως καὶ
συνοδοθεντός εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τῆς μητρὸς τοῦ πρὸς
θεραπείαν. Ἀτυχῶς ὅμως οὔτε τῆς μητρὸς αἱ ἀπέραν-
τοι στοργικαὶ φροντίδες οὔτε τῆς ἐπιστήμης τὰ μέσα ἀ-
πέτρεψαν τὸ δεινὸν μοιραῖον, ὅπερ ἀγγέλλεται σήμε-
ρον.

Μὲ βαρεῖαν τὴν ψυχὴν καὶ συμμεριζομένη ἐγκαρδί-
ως τοῦ συντετριμμένου φίλου πατρὸς καὶ τῆς οἰκογενεί-
ας τὴν ὁδύνην καὶ τὸ πένθος ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἡπεί-
ρου» εἰς ἣν ἔλαχεν ἡ θλιβερά φροντίς ταύτην τὴν στιγ-
μὴν νὰ γράψῃ τὸ θλιβερὸν τοῦτο ἀγγελτήριον τοῦ ἀ-
τυχοῦς πατρὸς συντριβέντος ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ὁδύνης—
ἐκφράζει τὰ βεβηλωμένα τῆς συλλυπητήρια πρὸς τοὺς δει-
νότατα δοκιμασθέντας γονεῖς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, διὰ
τοὺς ὁποίους ἦτο χαρὰ καὶ λατρεία ὁ ἀλησμόνητος Βα-
σίλης, ὅστις ἦτο καὶ ἀγαπητότατος εἰς ὅλους τοὺς γνω-
στοὺς.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τοῦ
λατρευτοῦ υἱοῦ τοῦ ἡμετέρου δι-
ευθυντοῦ τῆς «Ἐλευθερίας» κ.

Χρηστοβασίλη, τὸ προσοικτιζόν
τῆς συλλυπεῖται αὐτὸν ἐγκαρδί-
ως ὡς καὶ ἅπασαν τὴν οἰκονομί-
αν.

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΟΥ

Είταν σωματικῶς, σάν εἰκόνα Ἐφῆβου, βγκλμένη ἀπὸ τὸν χρωστῆρα τοῦ Ραφαήλ ἢ τὴν σμύλν τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου.

Εἴταν ψυχικῶς, ὡραίος σάν ἄγγελος, κατὰ βασιμῆνος ἀπὸ τὰ παλάτια τοῦ Φυρανῶ.

Εἴταν γλυκὺς σάν τὸ λάλημα τοῦ ἀηδονίου.

Εἴταν ὄνειροπόλος, κι ἐβλεπε στὰ ξυπνά του παραδείσια ὄνειρα.

Εἴταν τραγουδιστὴς, σάν οὐράνια ἄρμονια.

Εἴταν χορευτὴς, σάν θεῖο καὶ μυρωμένο ἀγεράκι, ποὺ παίζει ἀνάμεσα στὰ τριαντάφυλλα.

Εἴταν βάθους κριτικὸς καὶ βάθους ψυχολόγος μὲ ὅλη τὴν νεαρή ηλικία.

Εἴταν ἀπάνω στὲς χαρὲς τοῦ, ἀπάνω στὴν νεανική του βλάστηση....

Εἴταν 19 χρονῶν παλ λιγκάρι, στρατιώτης καὶ τριτοῦ φαιτητῆς τῆς Νομικῆς.

Εἴταν εὐφρὴς, ὀξύς, εὐγνώμος, κρημνητογράφος, μίμος, γλωσσολόγος, εὐγενὴς τοὺς τρόπους, εὐγενὴς τὴν ψυχὴν τοῦ κι ὅταν βρισκόνταν σὲ συναναστροφὴν, ὅσο μεγάλη κι ἂν εἴταν, σὲ πρόσωπα καὶ σ' ἀριθμὸν, τὸ κέντρο τῆς κι ὁ κυρίαρχός τῆς.

Εἴταν ἐνθουσιώδης, εἴταν ἥρωας, εἴταν πονετικός, εἴταν ἀφελής, εἴταν ἄκακος.

Εἴταν τὸ χάρμα τοῦ Σπιτιοῦ μου, εἴταν τὸ καύχημά μου, καὶ τὸ καμάρι τῆς μητρός του, τοῦ ἀδερφοῦ τοῦ καὶ τῶν τεσσάρων ἀδερφάδων του.

Εἴταν τὸ μοναδικώτερο στολίδι μέσα σ' ὅλα τὰ Γιάννινα καὶ σ' ὅλην τὴν Ἠπειρο.

Εἴταν.... Καὶ τί δὲν ἦταν ὁ Βασίλης μου!

Ἦχε θρόνισμένο πάντα ἀπάνω στὰ πετρουνένια χεῖλη τοῦ τοῦ ἀγγελικὸ μελιδία του, πιστὴ εἰκόνα τῆς ἀγγελικῆς ψυχῆς του, καὶ τὸ μελιδίαμα αὐτὸ τὸν ἀκολουθεῖ ὡς τὴν τελευταία στιγμήν, ποὺ συγχόπη καὶ εὐγενική του καρδιά, κι ἔφυγε ἡ τελευταία του πνοή, τὸ ὡραῖό του Ἐφῆβικό πρόσωπο καὶ νὰ πᾶν στὸν Κάτω Κόσμο, τόσο ὡραίος, τόσο ὡμορφος, τόσο χαριτωμένος, ὅσο ὡραίος, ὡμορφος καὶ χαριτωμένος, εἴτα! ἐδῶ στὸ Ἀπᾶνω

Κόσμο!

Δὲν μὲ τυφλόνει ἡ πατρικὴ σιτοργή. Τὸ μαρτυροῦν ὅλα τὰ Γιάννινα, κι ὅλη ἡ Ἠπειρο ἀκόμα!

Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔξοχα σωματικὰ καὶ ψυχικὰ προτερήματα τοῦ Βασίλη μου ἦρθε νὰ τὰ ἐπιβουλευτῇ ἡ Μαύρο Σπυρὶ στὸν ἀριστέρου μηροῦ, ἡ Μαύρη Πληγὴ τῆς Οἰκογενείας μου, ποὺ ἄρχισε ἀπὸ τὸν προπάππου μου, τὸν Βασίλη, ποὺ εἶχε λαβωθῇ στὸν ἀριστέρου μηροῦ, πολεμῶντας ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς Πίστης καὶ τῆς Πατρίδας. Παρόμοια πληγὴ τοῦ ἀριστέρου μηροῦ ἔφαγε καὶ τὸν πάππου μου, παρόμοια ἔφαγε καὶ τὸν πατέρα μου, παρόμοια καὶ τὴν ἀδελφή μου, ἡ αὐτὴ πληγὴ ἀπὸ τὸ Μαύρο Σπυρὶ ἔφαγε καὶ τὸν Βασίλη μου, πέμπτος ὅμιχ κατὰ σειράν, πέντε γενεῶν!

Χαροπόλεψε ἐδῶ ὁ Βασίλης μου ἕνα μήνα, ἀπὸ τὴν πληγὴ τοῦ Μαύρου Σπυροῦ. Κι ἔλας ἄλλος ἀπὸ μένα, κι ὁ Σπυρὶς μου δὲν γινώξε τὴν ἰσότητα τοῦ Μαύρου Σπυροῦ. Μόλιον ἐγὼ εἶν' ἤξερα καὶ φειδοζωνόμουν...

Οἱ γιαιρεῖ, οἱ καλύτεροι, γιαιρεῖ τοῦ τοῦ Τέπου μας μᾶς συμβούλιζαν νὰ τὸν πᾶμε στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ γιαιρευθῇ! Δὲν βρισκόνταν ἐδῶ γιαιρεία γιὰ τὸν ὡραῖό μου τὸν Βασίλη. Ἐπεσε ὁλὸς ὁ Οὐρανὸς ἀπάνω στὸ κεφάλι μου! Τὸ Μαύρο Σπυρὶ! Μιὰ κοινοβάρια λάλησε σ' ἀντικρινὸ κρηταρῶσι τοῦ Σπιτιοῦ μου «Οὐοῦ!» Προμήνυμα θανάτου!

Ὁ Βασίλης μου ἔφτασε στὴν Ἀθήνα καλὰ μέσα στὴν ἀγκαλιά τῆς φιλόστοργότατης μάνας του. Γράμματα καὶ τηλεγραφήματα εὐχάριστα. Ὁ Βασίλης μου θάγνονταν καλὰ. Ὁ Δαίμονας τοῦ Σπιτιοῦ ἔμελλε νὰ νικηθῇ. Χαρὰ κι ἀγαλλίαση ὅλο τὸ Σπίτι. Ὁ Βασίλης μας νίκησε τὸν Οἰκογενειακὸ Δαίμονα. Ἀξάρτα ἀπάνω στὴν χαρὰ, ἀπάνω στὰ γέλια, στὰ τραγῦδια καὶ οἶδυ, χοροὺς, τῆς τέλει τῆς Ἀποκριᾶς, ἀδερφικοὶ μουφίλοι, βοσβοὶ καὶ σιωπηλοὶ, μ' ἕνα θερμὸ φιλὶ ποὺ κλειοῦσε μέσα του τρομερὸν κρηταρὸ μὲ ἐδῶσαν νὰ ἐνοήσῳ ὅτι ὁ Βασίλης δὲν ἐπῆρχε πλέον! Ὁ Βασίλης μονοτὴν Ἀθήνα γεννήθηκε καὶ στὴν Ἀθήνα ἐβίωσε καὶ θάφτηκε!

Κλαίει ὅλο τὸ Σπίτι, κλαίει σ' ἀδερφικοὺς καὶ φίλους, καὶ τὸν Γέροντ τοῦ Ράδο Στρεφάκη,

κλαίει μερὰ, μεσημέρι κι ἡ Κοινοβάρια, ἀπὸ τὸ κρηταρῶσι «Οὐοῦ» καὶ ὅλα τὰ κλήματα λέει:

— «Ἀπέθανε ὁ Βασίλης»!
Δὲν εἶναι κλαίμε, οἱ ἀπαρηγόρητοι γονεῖς σου, δὲν τὸν

κλαίει ὁ ἀδελφός του, καὶ οἱ ἀδελφές του, τὸν κλαίει ὅλα τὰ Γιάννινα καὶ ὅλη ἡ Ἠπειρο, καὶ ὅλοι, ὅσοι τὸν γινώρισαν!

Τέτοιος εἴταν ὁ Βασίλης μου! Τέτοιον Βασίλη ἔχασα!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

— Ποῦ πῆς, λουλουδι τοῦ Ἀπριλιοῦ, ποῦ πῆς καμωμένη; Δὲν κίβισαν στὴν λουλουδιὰ τὴν μοσχομυρωδίτη. Νὰ χαίρεσαι τὴν Ἀνοιξή, νὰ χαίρεσαι τὸν Μάη. Νὰ λουέσαι μὲ τὴν δροσιά, αὐτὴν ἡλιαν εἰς ἀχτίδες; Στάσου νὰ ἴδῃς καὶ τὸν Θεοτῆ, νὰ ἴδῃς τὴν Ἀλκυονίδα. Στάσου νὰ ἴδῃς τὸν Ἀβγούστο μὲ τὰ γλυκὰ στερὰ. Νὰ ἴδῃς καὶ τὸν γινώριστο, ποὺ κέρτουνε τὰ φύλλα. Κι' ἄμα μνηστῆρ ἡ παγονιά, καὶ ἡ χειμωνιά πλουσίη. Τότε πηγαίνεις, ἀνθος μου, σ' ἀγνῶστο τοῖς ἴδι.

— Δὲν ἔμπορὸν νὰ βιασθῇ; δὲν ἔμπορὸν νὰ μείνω. Μὲ, κλέσας ὁ Βασίλης, ἀπὸ τὸν Κάτω Κόσμο, Ἦως κάνει γάμους καὶ χάρες καὶ μαῖονα κατηγόρια. Καὶ θέλει μὲ τὰ νητά μου καὶ μὲ τὴν ὀμωρῆτά μου. Τὸ μαῖον τὸ τραπέζι τοῦ νὰ τ' ὀμωρῆστα τοῖς ἴδι.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθ' ἑκόν μου ἱερὸν ἐθεώρησα νὰ ἐκφράσω τὴν βαθυνίαν μου εὐγνωμοσύνην πρὸς ἀπάς τας ἐν Ἰωαννίνοις ἐκιδόμενας ἐφημερίδας «Ἐλεύθερον Βῆμα», «Ἠπειρον», «Ἡ περρωτικὴ Ἠχώ» καὶ «Κήρυκα» αἵτινες τόσον συμπαθῶς ἔγραψαν εἰς μνήμην τοῦ ἀλησμονήτου μου Βασίλη, καὶ εἰς τὸ Προσωπικὸν τῶν Τυπογραφείων τῆς «Ἠπειρο».

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οικογένει Χ. Χρηστοβασίλη, μόλις ἀνακῦπτουσα ἐκ τῆς με-
λης αὐτῆς, συμφορᾶς, ἣν ἐπήνεγκεν πρὸς αὐτὴν ὁ ἄωρος καὶ ἀ-
πρόοπτος θάνατος τοῦ ἀσημονήτου της Βασίλη, σπεύδει νὰ
εὐχαριστήσῃ, θερμῶς πῖπτας, ὅσοι ἐλχον τὴν εὐγενῆ καλωσύ-
νην νὰ ἐμδελώσων, πρὸς αὐτὴν τὴν ἐλληρινῆ των συνπαύειαν
ἐπὶ τῷ ἀεπανορθώτῳ τούτῳ δυστυχίματι της, εἴτε προφορι-
κῶς, εἴτε τηλεγραφικῶς καὶ ἐπιστολικῶς, ἰδιαίτατα δὲ εὐχαρι-
στεῖ καὶ εὐγνωμόνῃ τὴν Κοινωνίαν τῆς πόλεως ταύτης τῶν Ἰ-
ωαννίνων, ἥτις καὶ αὐτοπροσώπως συνέρρευσεν εἰς τὴν οἰκίαν
της ὅπως μετὰ στήθεος βαρυτάτης αὐτῆς θλίψεως καὶ ἐκδύλωση
τὴν ἀμέριστον συνπαύειάν της.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῇ Κυριακῇ 29 ἡν τρε-
χρῆτος τελευτήσαν 40) ἡμερῶν μνημό-
συνον.

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΜΑΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ
φίλους καὶ πάντα τιμῶντα τὴν ἀγ-
γελικὴν του μνήμην νὰ ἐνώσουν
μεθ' ἡμῶν τὰς δεήσεις των ἐν τῇ
Ναῶν Κοιτίτῃ Ἀρχιμανδρείου ὡραν
10 ἡν. σ. μ.

Οἱ Ποιεῖς :

Χ. Χρηστοβασιλῆς

Ἀλεξάνδρα Χρηστοβασιλῆ

Οἱ Ἀδελφοὶ καὶ αἱ Ἀδελφαὶ

Γιάννος Χρηστοβασιλῆς

Μαριάνθη Ὡ. Πράσσου

Δάφνη Χρηστοβασιλῆ

Δικατερῖνα Χρηστοβασιλῆ

Ἀνδρούλα Χρηστοβασιλῆ

Δημ. Κ. Πράσσος

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν 14 Φεβρουαρίου, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑτοῦς, τελοῦμεν ἐν τῷ ἑνταύθα ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον διὰ τὴν ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀλησμόνητου

ΒΑΣΙΛΗ

καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην τοῦ ὁποῦ προσέλθουν καὶ ἐνώσουν μεθ' ἡμῶν τὸς δεήσεις των.

Ἰωάννινα 11 Φεβρουαρίου 1926

Οἱ τεθλιμμένοι Γονεῖς

Χ. Χρηστοβασίλης

Ἀλεξάνδρα Χ. Χρηστοβασίλη

Οἱ ἀδελφοὶ

Μαριάνθη Δ. Πράσου

Γεώργιος Χρηστοβασίλης

Δάφνη

Αἰκατερίνα

Ἀνθοῦλα

Δημοσθένης Πράσου

ΧΑΡΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Σὺ γὰρ ἔσθ' ὁ δαίμων ὁ δαίμων ὁ δαίμων
 Ζῦγος ἢ δαίμων ἢ δαίμων, καὶ δαίμων ἢ δαίμων
 Μὲν τὴν λαμπρὴν τὴν Πισχυλὴν καὶ τὰ πολλὰ λουλούδια...
 Σὲ λίγο ἀπὸ τὴν Ἀραπὴν δαίμονα, τὸν χελιδόνι...
 Οἱ πελαγοὶ οἱ πελάγοι, τὰ θλίβετ' ἐργασίαν
 Καὶ κατὰ ταξιδιόρικα, ποίλλι, ποὺ δούρει ὁ μαῦρος
 Καὶ θλίβετ' ἐργασίαν, Χιτόπωρος, πρὸς δόμον τοῦ Χειμῶνα.
 Ὁ δαίμων τὰ τραγούδια τοῦ δαίμονα, τὰ δαίμονα
 Οἱ δαίμονες οἱ δαίμονες, οἱ δαίμονες, τὰ κασιόβι
 Καὶ κατὰ, τραγουδιόρικα, ποίλλι, ποὺ ἐμπαύρει
 Τὴν ἀποστροφή, Βασίλισσα, τὴν ἀποστροφή, τὴν
 Καὶ κατὰ τὴν Ἀραπὴν τὴν, ποίλλι, ποὺ δούρει τὸν Χειμῶνα...
 Καὶ κατὰ τὸν Βασίλη μου, γλυκὲ, παρήμερὴ μου καί, τὴν
 Πῆγες μακρὰ, πολὺ μακρὰ, οἱ ἀγύριστοι τὰ τὴν
 Ὁ δαίμων δὲν, Ἀραπὴν, οὐδὲ καὶ καλοκαίρι,
 Καὶ οὐδὲ Χιτόπωρος, ἀλλὰ παρήμερὴν χιμῶνα
 Καὶ κατὰ οὐρανὸν, ποίλλι, ποὺ δούρει τὸν Χειμῶνα...
 Πῆγες μακρὰ, πολὺ μακρὰ, οἱ ἀγύριστοι τὰ τὴν
 Μακρὰ, ἀπὸ τὴν Ἀραπὴν, ποὺ δούρει τὸν Χειμῶνα...
 Πῶς δὲν πηγαῖον, χρῆματι, ποὺ δὲν πηγαῖον, δόμον
 Πῶς δὲν πηγαῖον, καὶ κατὰ καὶ κατὰ, ποὺ δὲν πηγαῖον, δόμον
 Καὶ κατὰ τὸν Βασίλη μου, γλυκὲ, παρήμερὴ μου καί, τὴν
 Πῶς δὲν πηγαῖον, χρῆματι, ποὺ δὲν πηγαῖον, δόμον
 Οἱ πελαγοὶ οἱ πελάγοι, τὰ θλίβετ' ἐργασίαν
 Καὶ κατὰ τὸν Βασίλη μου, γλυκὲ, παρήμερὴ μου καί, τὴν
 Πῶς δὲν πηγαῖον, χρῆματι, ποὺ δὲν πηγαῖον, δόμον
 Καὶ κατὰ τὸν Βασίλη μου, γλυκὲ, παρήμερὴ μου καί, τὴν
 Πῶς δὲν πηγαῖον, χρῆματι, ποὺ δὲν πηγαῖον, δόμον

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΑΚΙΝΗΣΙΑ

ΤΟ ΧΤΕΣΙΝΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΜΑΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Σὲ λίγες μόνον μέρες.....
 συμπληρώνεται ἑξὺς, ἀπό τας ὁ Βα-
 δάλης μᾶλλον, τὸν ἀνιόντων καὶ ἀπ' ὁ-
 λων τὸν Κόσμον μᾶλλον, ἀγαπημένω μας
 Παιδί, συμπληρώνεται, τὸν ἀνιόντων καὶ ἀπ' ὁ-
 λων τὸν Κόσμον μᾶλλον, ἀγαπημένω μας
 μᾶλλον, ἀνιόντων τὸν ἀνιόντων, ἀνιόντων
 τὴν ἀνιόντων τὸν ἀνιόντων, ἀνιόντων
 Τόπος, ποῦ γε γεννήθη, πρὶν εἶσαι
 χρόνια, καὶ ἐσθῆσαν ὅλα τὰ χρυσά
 καὶ ὑπέροχα ὄνειρα, ποὺ στόλιζαν τὴν
 ἀνιόντων τὸν ἀνιόντων, καὶ ὅλα τὰ
 εὐγενικά ἀνιόντων, ποὺ λαμπρύναν
 τὴν ἀνιόντων τὸν ἀνιόντων, καὶ τὴν ἀνιόντων
 τὸν ἀνιόντων τὸν ἀνιόντων, καὶ τὴν ἀνιόντων

Σὲ μὴν τέτοια ὀλίγη ἐπετηρίδα

ἐκαλοῦσε γὰρ οὕτως ἡ ἐκκλησίᾳ τὸν
 Ὁ δαίμων δὲν, Ἀραπὴν, οὐδὲ καὶ καλοκαίρι,
 Καὶ οὐδὲ Χιτόπωρος, ἀλλὰ παρήμερὴν χιμῶνα
 Καὶ κατὰ οὐρανὸν, ποίλλι, ποὺ δούρει τὸν Χειμῶνα...
 Πῆγες μακρὰ, πολὺ μακρὰ, οἱ ἀγύριστοι τὰ τὴν
 Μακρὰ, ἀπὸ τὴν Ἀραπὴν, ποὺ δούρει τὸν Χειμῶνα...
 Πῶς δὲν πηγαῖον, χρῆματι, ποὺ δὲν πηγαῖον, δόμον
 Πῶς δὲν πηγαῖον, καὶ κατὰ καὶ κατὰ, ποὺ δὲν πηγαῖον, δόμον
 Καὶ κατὰ τὸν Βασίλη μου, γλυκὲ, παρήμερὴ μου καί, τὴν
 Πῶς δὲν πηγαῖον, χρῆματι, ποὺ δὲν πηγαῖον, δόμον
 Οἱ πελαγοὶ οἱ πελάγοι, τὰ θλίβετ' ἐργασίαν
 Καὶ κατὰ τὸν Βασίλη μου, γλυκὲ, παρήμερὴ μου καί, τὴν
 Πῶς δὲν πηγαῖον, χρῆματι, ποὺ δὲν πηγαῖον, δόμον
 Καὶ κατὰ τὸν Βασίλη μου, γλυκὲ, παρήμερὴ μου καί, τὴν
 Πῶς δὲν πηγαῖον, χρῆματι, ποὺ δὲν πηγαῖον, δόμον

Ἡ Οἰκογένεια Χρηστοβασίλη

Φέρω λεί μελίσσι γυρά μου, κυττάω τὸν Κόσμον ὅλον.
 Κυττάω δεξιά, κυττάω ἄρξιν, κυττάω βορρά καὶ νότον.
 Κι' οὐδ' αὖτε μὲν ἐλπίδα, οὐδ' αὖτε μὲν ἔργον,
 Οὐδ' αὖτε μὲν αἵματος φέρνεται, οὐδ' αὖτε μὲν πορροβοῦνται,
 Οὐδ' αὖτε οἱ γάρμους καὶ χερσὶς, οὐδ' αὖτε οἱ πανηγύρια,
 Νά τραγουδᾷ, νά χαίρουν καὶ νά ἡλεροχόρουν...
 Κυττάω καὶ ὅσους αὐρεῖνους, ὡς αὖτε αὐτὰ γὰρ φέρω,
 Κι' οὐδ' αὖτε ἔγω γυρᾶμαι μ' οὐδ' αὖτε ὅς τι φέρω,
 Κι' οὐδ' αὖτε αὐτὰ καὶ χερσὶς, οὐδ' αὖτε αὐτὰ εὐχέρως εἶναι.
 Πᾶν μὲν, Πᾶν μὲν ὅλας, οὐδ' αὖτε μὲν Κρίνει,
 Οὐδ' αὖτε αὐτὰ αἵματος φέρνεται, οὐδ' αὖτε αὐτὰ πορροβοῦνται,
 Οὐδ' αὖτε οἱ γάρμους καὶ χερσὶς, οὐδ' αὖτε οἱ πανηγύρια,
 Οὐδ' αὖτε ὅς τι ἔγω γυρᾶμαι μ' οὐδ' αὖτε ὅς τι φέρω,
 Κι' οὐδ' αὖτε αὐτὰ καὶ χερσὶς καὶ ὅς τι εὐχέρως εἶναι,
 Ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω,
 Ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω,
 Καὶ ν' εὐχέρως αὐτὰ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω,
 Νά τραγουδᾷ καὶ βορρά καὶ νότον οἱ αἵματος,
 Νά τραγουδᾷ οἱ ὅλας, καὶ αὐτὰ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω,
 Ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω,
 Καὶ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω,
 Καὶ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω,

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΜΥΡΟΛΟΓΙΑ

Φέρω τὰ πάντα γύρα μου, κυττάω τὸν Κόσμον ὅλον,
 Κυττάω δεξιά, κυττάω ἄρξιν, κυττάω βορρά καὶ νότον.
 Κι' οὐδ' αὖτε μὲν ἐλπίδα, οὐδ' αὖτε μὲν ἔργον,
 Οὐδ' αὖτε μὲν αἵματος φέρνεται καὶ οὐδ' αὖτε μὲν πορροβοῦνται,
 Νά τραγουδᾷ, νά χαίρουν καὶ ν' ἡλεροχόρουν.
 Κυττάω καὶ ὅσους αὐρεῖνους τοὺς περὶ τὸν Κόσμον,
 Κι' οὐδ' αὖτε ὅς τι ἔγω γυρᾶμαι μ' οὐδ' αὖτε ὅς τι φέρω,
 Κι' οὐδ' αὖτε αὐτὰ καὶ χερσὶς μὲ τὸν Αὐγερινόν εἶναι.
 Πᾶν μὲν, Πᾶν μὲν ὅλας, οὐδ' αὖτε μὲν Κρίνει,
 Οὐδ' αὖτε αὐτὰ αἵματος φέρνεται καὶ οὐδ' αὖτε αὐτὰ πορροβοῦνται,
 Οὐδ' αὖτε οἱ γάρμους καὶ χερσὶς, οὐδ' αὖτε οἱ πανηγύρια,
 Οὐδ' αὖτε ὅς τι ἔγω γυρᾶμαι μ' οὐδ' αὖτε ὅς τι φέρω,
 Κι' οὐδ' αὖτε αὐτὰ καὶ χερσὶς μὲ τὸν Αὐγερινόν εἶναι.
 Ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω,
 Ν' ἀναβῶ σὺν τὸν σταυρῶν, σὺν πλεῖστον γὰρ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ
 Καὶ ν' ἀποβῶ μὲν φωνή, τραγουδᾷ μὲν αὖτε,
 Νά τραγουδᾷ τὰ βορρά καὶ νότον οἱ αἵματος,
 Νά τραγουδᾷ οἱ ὅλας, καὶ αὐτὰ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω,
 Ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω,
 Καὶ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω, ὡς ἡμπερὸς αὐτὰ ὅς τι φέρω,

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΡ. Η ΕΛΛΗΘΕΡΙΑ. 129. 15-12-1926, Ε. Δ., ΑΥ. 508, ...

Ο ΜΥΡΟΛΟΓΙ

Στον Ιωάννην Έπ. Βέλλη

Αυτῷ ποῦ πᾶς, ὠροφρονεῖ, σι' ἀγαστο ταξίδι
Με τὴν δροσίᾳ τῆς Ἀναξῆς, τὴν πᾶν τοῦ Χερμῶνα,
Ἄν ἀπαντήσῃς ποῦθεν τὸν γιό τοῦ Βασίλη,
Ποῦ εἶτανε πρῶτος σὸν χορὸ καὶ πρῶτος σὸ τραγούδι,
Καὶ πρῶτος σιὸς πονέμορφους καὶ ζηλευτοὺς, λεβέντες,
Χαιρέτισέ μου τοῦ γλυκὰ καὶ πέ του πῶς ἀφόντιας
Ξεκίνησε βαρεόθυρος καὶ λάη στον Κάτω Κόσμ,
Ἐρεῖνα ἔρμος κι' ἄχαρος, δὲν εἶδα καλὴ μέρα,
Ἐχοι τὸ δάκρυ συντροφιὰ, τὸν πόνο προσκαίρει
Καὶ τὴν καρδιά παντοτεινὰ μιῶν κι' ἀραχνιασμένη

Γιάννινα 11 Νοεμβρίου 1926

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

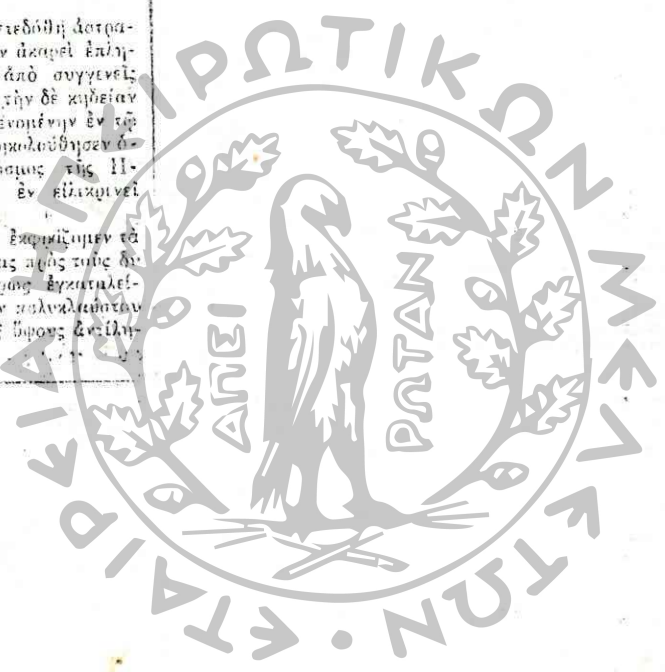

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΠ. ΒΕΛΛΗΣ

Τὴν πρωτὴν τῆς παρελθούσης Πέρας
μιῶν, πὲρ ὅς ἐκάλυψε τὸν πῶς εὐτυχῇ
Οὐκ ἔστιν ἀνέκδοτος ἀνταρτίαν μου
μεγαλειότητος καὶ προέδρου τοῦ Ἐμπορι-
κοῦ Σχολείου Ἰωαννίνων κ. Ἐπ. Βέ-
λλη. Ὁ ἔξ τῶν πᾶν ἀδελφῶν, ὁ μιῶν τῆς
τῆς ἀνταρτίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἰωαν-
νῆς, χάρμα τῶν γονέων τῶν ἀδελφῶν
τοῦ καὶ τῶν πολλῶν συγγενῶν τῶν καὶ εἰς
τῶν ἐπιμελεστέων καὶ τῶν μύλων τῶν
πᾶν μιῶν τῆς εἰρημένης Σχολῆς
προσβλήθητε πρὸ μηνῶν ἐπὶ βοσκόλει-
γῶ νόσον καὶ ἡς σὲ δὲν ἤδυνάθη νὸ π. ἄ
ξῃ ἡ Ἐπιστολή, ἐκάλυψε τὴν ἀνταρτίαν
ἐρημικήν καὶ πρὸς τὸν 18 ἀνοίξας τῆς
καὶ ἐκάλυψε διὰ παντὸς τοὺς φροτιστὰς
ἀνταρτίας τοῦ!

Τὸ πᾶν ἀνταρτία μετὰ τὴν ἀνταρ-
πῶς εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐν ἀνταρτίᾳ ἐκάλυ-
μῶν, ὁ πᾶν Ὀλγος ἀπὸ συγγενῆς
καὶ φίλους πᾶν τάξως, τὴν δὲ καὶ τῶν
τῶν ἀνταρτίας τοῦ νέου, γεννημένη ἐν τῇ
μητροπολίτι Ν. ὧς, παρελθούσης ὁ
λόγος ὁ Ἐμπορικὸς Κόσμος τῆς ἡ-
μερομηνίας ἡμερομηνίας ἐν εἰρημικῇ
ἀνταρτίᾳ καὶ ἀνταρτίᾳ.

Ὀμοιοπαθεῖς καὶ ἡμεῖς ἐκάλυψαν τὰ
πᾶν ἀνταρτία μας πρὸς τὸν δὲ
ἀνταρτία τοῦ πᾶν ἀνταρτία ἐκάλυ-
μῶν τῶν Κόσμον τῶν ἀνταρτίας
πᾶν ἀνταρτία τὴν δὲ ἀνταρτία
πᾶν.

Τρίτη 30 Σεπτεμβρίου 1935

Αγαπητέ μου Νίκο

ἤρθε ἡν ρίχτα ὡς
περιμένεις. Κυριεύεις καὶ πρὶ
μεγάλῃ σου δυνάμει ἔφευδα τὸ
ἐλπιόμενον τοῦ ἀγγέλου σου
πρὸς τοὺς οὐρανοὺς. Ὁ Λειτουργός
σου, ἵνα αἰσθῇ τοὺς πόνους σου
σήμερον ταλπάρου, εἶχε γράψῃ
ὅτι εἶς ἀγγέλου τοῦ ταλπάρου:

«Ποιὸς ἔχῃ τὸ μονόπτερόν σου ὡς τὸ ἴδιόν σου,
ἔχῃ ἰδουμένας ὡς τὴν δαυαλίαν σου
δύω, τὸ σῆμα ἐξοπλίσῃ μὲν ἐνὸς νομι-
στοῦ... εἰπά τῇ αἰσθύνῃ σου
Βασιλῆα μου δὲ τῇ αἰσθύνῃ σου
καὶ πρὸς τὸν λαόν σου, εἰπά
ταπεινοῦμαι πρὸ τοῦ ἀγγέλου σου
τοῦ δαί, ἔφρον μου πρὸ τοῦ αἰσθύν σου

γὰρ « βαρυσόπουμαι », χυρὴ καὶ
καὶ μωρὴ τὸν βαρύνον τὸν δεινὸν
βαρύνον τὸν γαλῶν τὸν ἴσων
νῶν. Μπορεῖ γὰρ νὰ γὰρ
ἡ, ἐπὶ οἱ γαλῶν ἐπὶ ἰσπεύων
μὴ ἐπὶ ἐπὶ ἰσπεύων τὸ γὰρ
καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ δεινὸς τὸν μὴ
δυνάμει μὴ αὐτοβαρύνοντος.
οὐ γὰρ γαλῶν ἡ γὰρ ἡ βαρύνον
πομπή: ὅτι ἡ αὐτοβαρύνον τὸν
δυνάμει οὐ γὰρ αὐτοβαρύνον, καὶ
δυνάμει οὐ γὰρ ἡ γὰρ ἡ γὰρ
γαλῶν ἡ αὐτοβαρύνον, ὅτι τὸν δυνάμει
μὴ. Τὸ γὰρ οὐ γὰρ μὴ γὰρ
καὶ τὸ δυνάμει γὰρ γὰρ! "Αν
ἡ γὰρ αὐτὸς τὸ γὰρ, δυνάμει ἡ γὰρ
οὐ γὰρ δυνάμει καὶ γὰρ
μὴ τὸν δυνάμει μὴ γὰρ
δυνάμει ἡ γὰρ, καὶ δυνάμει
δυνάμει μὴ γὰρ καὶ γὰρ
μὴ, ἡ γὰρ ἡ γὰρ ἡ γὰρ
μὴ αὐτοβαρύνον τὸν γὰρ
τὸν γὰρ καὶ γὰρ! καὶ
γὰρ αὐτοβαρύνον τὸν γὰρ
καὶ τὸν γὰρ, καὶ γὰρ

Γιάννινα 30 Σεπτεμβρίου 1935

Αγαπητέ μου Νίκο

Ἦρθε ἡν ρίχτε το ὡς
περιμένεις Κυριεύεις καὶ πὶ
μεγάλη πόν ὁρῶν ἔμεδα το
ἐκπορεύεσθαι τοῦ ἀγγέλου σου
πρὸς τοὺς οὐρανοὺς! Ὁ Θεοκύρι-
ος, ἵνας αἰσθῇ τοὺς ὡς ὁ δούμα
σμένους τοῦ ἀνθρώπου εἶναι γράφει
ὅτι ἵνα ὁρῶντο τοῦ τοῦ αἵματος :

« Ποιὸς ἔχει τὸ μονάριον ἔχει δούμα ἡν ἔχει
ἔχει ἔδουμασα ὡς δούμας τοῦ
δούμα, ὡς αἰσθῶν εἰσποῦν μὴ ἔως μορ-
φοῦν... ἔχει ἡν αἰσθῶν τοῦ
βασιλεῦς πόν δὲ τὴν αἰσθῶν
καὶ πόν ὅτι ὡς πόν, ἔχει
τοῦ ἀνθρώπου πὶ τὸ αἵμα πόν
τοῦ αἵματος, ἔχει πόν πόν ὡς ἡν

ΤΙΤΛΟΣ 24-11-1902.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ κυρία Ἀλεξάνδρα Χρηστοδασίλη ἔτεκε θυγάτριον ὅπως ἔστιν καὶ ἀρρενωπὸν. Διὸ συγγράφομεν αὐτὴν καὶ τὸν φίλτατον κ. Χ. Χρηστοδασίλην ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ τούτω γεγονότι τοῦ οἴκου αὐτῶν.

25: ^{υπολγα εταλιν} Σταπιδω 1929

Γραίει μου και γυρνά μου Καμπάρα μου!

[illegible][illegible]

korra' nai narpous, wolaime nai degeotes!
 oi xoiros enis mopoliton gia tin panna
 nai lor - seilepe tinen pros deirelos!
 H' autei la' jusepsema onca odilpala
 wipewoi tin ipipe ouipa, eyxomws sou
 yumeai mou nai jusepsema mou kalpita
 nai jhous xerwos wofei m' iulupsema olo
 wjeli lau eirpws sou, lau wjusepsema
 mas nai jusepsema mas N. Xerw mas...
 H' autei

En' eyw yumeai
 oi wolaime sou

X. Xerw

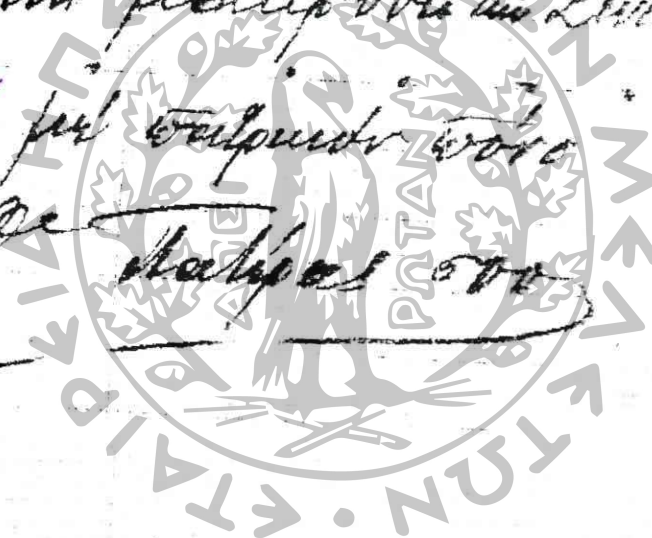
ΧΡΗΤΟΒΑΣΙΛΗΣ ΧΑΥΡΟΣ
 ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟ Χ. ΧΡΗΤΟΒΑΣΙΛΗ ΣΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΗ ΤΗΣ ΕΡΜΗΝΕΥΣΗΣ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
 [ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΗ ΑΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΣ] = Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ 14 25 ΟΥΛΟΒΑΣΙΛΗΣ 1929/Χ. ΧΡΗΤΟΒΑΣΙΛΗΣ.
 - 12 ΑΥΛΟΒΑΣΙΛΗΣ: Ε.Χ. ΧΡΗΤΟΒΑΣΙΛΗΣ: 1929. - 26. 28 ΕΛΛ.

Γεωμετρική 1^η Απριλίου 1930

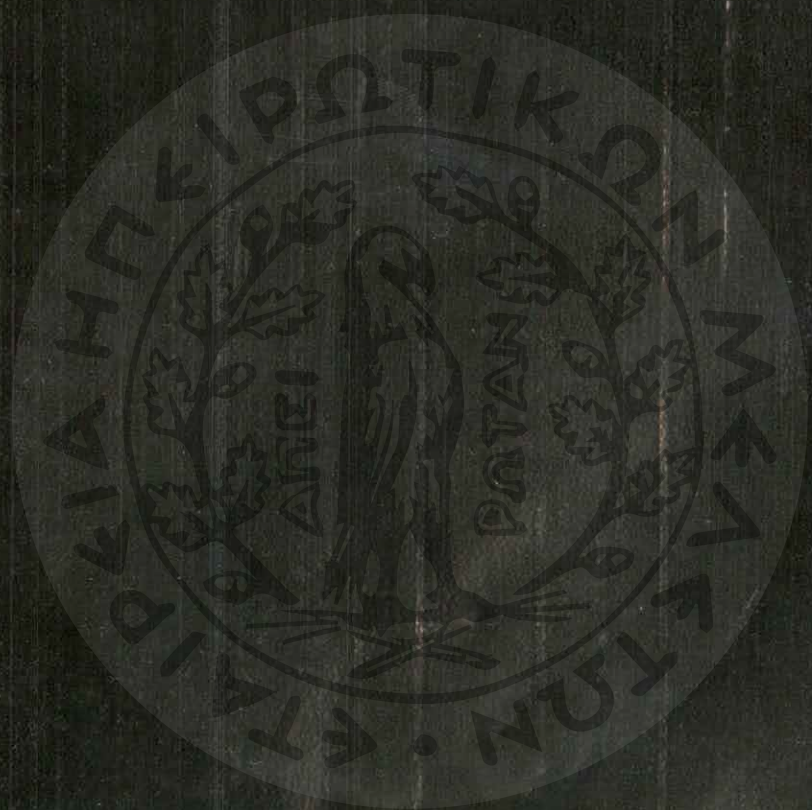
Γνωρίζω πως αγαπείς Κελεμένης μου
 Ζυγίζω την ψήφον σου, τον βίον σου
 και νοστα σου. Ήθελα να την εποχή σου
 να την συμπληρώσω, εγώ ούτως ή άλλως
 να να σε περιλάβω, απέναντί σου
 να «ερωτεύω» τον «παιδί» σου... Το ερώτημα
 ερώτημα είναι; Το Κελεμένης σου είναι
 η χυμώδης σφαγή του Χρόνου, με αβύσσους με
 ερωτήσεις. Δεν θα μπορούσα ποτέ να σε
 να ερωτώ αν είσαι εσύ, εσύ, εσύ, εσύ
 που κρύβεις! Κι' εσύ Νύμφη; Ναι, παιδί
 σου. Αλλά γαίον μου είσαι, νύμφη μου
 Νύμφη σου, την δούλεψέ μου, εσύ είσαι
 για να είσαι μαζί μου, να είσαι μαζί μου
 να, εσύ την την χείρα. Μαύρη εσύ, για
 Απρίλη, παιδί μου, τον ποταμό του χρόνου
 να ερωτώ. Είναι λόγος για να είσαι
 αὐτὸν με, είναι λόγος ερωτήσεων εσύ!
 εγώ, γνωρίζω πως ερωτεύεσαι
 Αλλά την περιμένω, την Κελεμένης

Σὺ εἶσαι πάντα με ερωτεύεσαι
 Νύμφη μου
 Κελεμένης σου

Ο κ. Μουστακίης ανεχώ-
ρησε, πρὸ ἡμερῶν διὰ τὴν ἐ-
νέργειαν ἐπιτοπίων κινηρί-
στων, καὶ συλλήγην τῶν στοι-
χείων κατὰ τῶν ὁριστῶν τοῦ
προποσχείου πόνου.

ΑΘΗΝΑΙ - Ναός Ὀλυμπίου Διὸς
ATHÈNES - Temple de Jupiter Olympien

ΕΛΛΑΣ - G
ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΝ ΔΕΛΤΑΡΙΟΝ

Εκδόσις Μ. Ν. Μιχαλοπούλου - Αθήναι

Καίριοι μου
Τὰ ἐγὼ μεν εἶναι
Κρίνεσθαι με' ὅν
Απρ. Λαὺ εἰσεδήμη
ἐσθ' ὡς ὅν.
Εὐοὺς ἐγὼ εἰς χεῖρ,
Ἀποδοῦναι

Κίριοι
Κρ. Χρυσόβασις
Πορτοφύρα

Εὐ Συναίνετα

Συγχαρητήρια θερμά γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν
 Ρόδα καὶ κρίνα δροσερά, χρυσάνθεμα καὶ ἱα
 νὰ στρώσουνε τὸ δρόμο σου ὡς μέσα στὴν Βουλὴ
 Σοῦ εὐχομαι ἀγαπητέ μ' ὅλη μου τὴν ψυχὴ.

Πατρὶς μου

ΜΕΛΟΣ

Αθηναι 14/3/928

Περὶ τοῦ μου καὶ γυν-
 νό μου Ανδρονίκου μου.

Ἔχεται τὸ ὑπερὸ σου
 χάρισμα καὶ μακαρόν σου
 ὅτι ἔγω σὸ ἐπόσυνό σου πρὸς
 τίς τοι εἰ δρῶντα καὶ
 κατὰ συνθήκην σου
 ἡ ἐνδοξία σου. Ἄλλος
 ἔστι, ὅτε ἔγω εἰς αὐτὸν
 εἶχα σπῆσαι τὸ πρὸς μου
 τὴν ἀρετὴν καὶ ἐκφυγεῖν
 πρὸς, καὶ σκεῖνται ὅτι
 τὴν δίδασκα. ἐν τῇ κα-
 ποίᾳ ὅτε τὴν δίδασκα.
 Μὴ τὴν νεοειδομένην
 συνθήκην σου, ὅς ἐστι

ναγεί μ' οἱ ναγοί μας γύα
u. u. Μογαϊψίδης ναι
Αγός. Μοάρεδας, ο' εφφονός
τοῦ Μύλτα Μοάρεδα τοῦ
εἰδωαλου εἰμίον ^{ἡγόν ἡγόν} δεχίτη
γυα, τῶν λόον τῶν τῶν
τοῦ δευαλό του! Τοῦ u.
Μογαϊψίδη ναι τοῦ τῶν τῶν
τοῦ, τοῦ δ' u. Μοάρεδα
ναι τοῦ δευαίης, δόη
ἔγω δυνεὶ φιάλες εἰα-
να του.

Τοῦ τῶν τῶν τῶν
τῶν γύα οἱ u' ἔγωδερά,
τῶν τῶν τοῦ u. Τοῦ
τῶν τῶν ναι δευαίης
ναι τῶν τῶν ναι δέ-
της τῶν τῶν. Αἰα-
τῶν δ' u' εἰα δ' u' τοῦ
ναι γέω. Μοατῶν
μ' οἱ u' εἰα u' αὐτό

μα' λα' ἱερουργεῖς εὐλα' γαῖαν!
Αἰὲς, το' ἡρώων, καὶ γένι
«Προῖδος», ἔχ' ἔχ' ἔχ' ἔχ' ἔχ' ἔχ'
ἔχ' ἔχ' λα' οὐρανὸν ἡρώων
εὐλα' γαῖαν πῦρ οὐδ' ἡδ'
χρόνια, τῶν ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ οὐρανὸν, εὐλα' ἡρώων
τῶν ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἡρώων
εὐλα' γαῖαν δὲν ἔχ' ἔχ'!

Ποῦ δὲ αἰὲς, τῶν ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
ὡς αἰὲς, οὐδ' ἡδ' ἡρώων
κόσμος εὐλα' ἡρώων
πῦρ οὐδ' ἡδ' ἡρώων;

Μοῦ γὰρ οὐδ' ἡρώων τῶν ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
ὡς αἰὲς, οὐδ' ἡδ' ἡρώων
καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἡρώων
πῦρ οὐδ' ἡδ' ἡρώων, τῶν ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
ὡς αἰὲς, οὐδ' ἡδ' ἡρώων;

Ἄλλοι δὲ αἰὲς, οὐδ' ἡδ' ἡρώων
Μωρεῖς γὰρ αἰὲς, ἡδ' ἡρώων
Χρὶς μ. π. π. ἡ καὶ ἡρώων

τολό ζωοδόχοι μου και φω-
 τολό σινδρυμ, με' οη δα
 περιου σινδρυμ με. με. να
 του δίδω οη δα εγω
 να ος σινδρυμ, με
 με' νοοχρίαδε ποη, με
 ην ενδρυμ λαω.

[illegible]

ΕΦΗΜΕΡΙΣ "ΕΜΠΡΟΣ,"

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ

Ὁ κομιστὴς τῆς παρούσης *κ.τ. Α. Δοῦμας*
Χρυσόβασις λυγάνει ἀνταποκριτὴς τῆς Ἐφημε-
ρίδος «Ἐμπρός» ἐν *Σαμίνις*.
Ἐν Ἀθήναις τῇ *20 Μαρτίου* 1928

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Α. Δοῦμας

29 Μαρτίου 1923

Ανδραγαθή μου γυναι!

Χθὲς ἔγεραι τὸ ναυορρε-
μῖον περὶ αὐτὸς τὴν βία σου,
εἴπ' ἰσχυρὸ σου γράμματα,
ἔνω' ὅσοι οἱ εἴπον με' ἱκανοὶ
σεύ, ὡς μ' αὐτὴ καὶ ἐνδοξὴ
madame γὰρ τὴν ὁδοίαν
ἐξοδίῳ μαρτυροῦνς λόγα!

Σὺ ἐνδοξέω τὸ χρο-
νογράφημα τοῦ α. Νίσοι
περὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν ἐν-
εργίαν. Ἀποπῶ γὰρ ὁ
γυμνασιὸς μου εἶπας α. Νίκοι
τῶνδε νόθ τὴν ὑπόθεσιν μου!
Τὶ τοῦδε; Ἀλλ' ἔγωγε δυνά-
μει μ' ἐπὶ τὴν καὶ ἀντιπαρα-
στήσει.

Η «Εστιαρία», τοπὶ ὡς
 πο μὲλλον καὶ πλείονα τὸν
 ἰσοσταθμίζον, τὸν Βενεζό!
 Ζεῖν καὶ τὸ ὡς ὡς
 ἡμῶς τὸν Χρυσὸν καὶ οὐκ
 περ δεῖ ὡς καὶ τὸ ὡς
 ὡς ὡς ὡς

Σιλωνόωνες δὲ τῶν
 ἐνὶ αἰνῶν, τῶν γὰρ ἡ
 Μαρία σου, ἐστὶν ἡ
 αὐτὴ ἡ 5 ἄρχον, διότι
 ἡρεῖ εἶμαι ἐνὶ αἰῶνος
 γὰρ οὗ ἐνδοξὸν Μα
 εἰς αἶμα, ἡ οὐτοίαι γὰρ
 ναὶ γὰρ οὗτοίαι. Ἄλλοι
 ἡμεῖς, τῶν ἡμεῖς, ἐν
 οὗτοίαι οὗτοίαι
 τῶν ἡμεῖς.
 "Εἰς δὲ τῶν ἡμεῖς,

Ανδρῶν μὴν μὴ δύνῃς;
ἐν ἡμέρῃς αὐτῶν ὡς ἔλασαν
τοὶ ἄνθρωποι μὴ τοὶ Κούβα
οὐκ ἐν αὐτοῖς, αὖτις
δὲν μὴ ἄλλοις ἐν ἑσπέρῃ
τῇ Μερμερῇ σου.

Μὴ τοὶ Σαρδόνιοι οὐκ
οὐκ ἐν αὐτῇ χειρὶ αὐτῶν
καὶ οὐκ ἐν αὐτῇ αὐτῶν
χειρὶ αὐτῶν ἐν αὐτῇ
ἐν αὐτῇ αὐτῶν καὶ ἐν
αὐτῇ αὐτῶν τοὶ Χοροὶ τοὶ
Καρόνιοι οὐκ ἐν αὐτῇ
ἐν αὐτῇ αὐτῶν καὶ ἐν
αὐτῇ αὐτῶν — Καρδόνιοι καὶ
δὲν ἐν αὐτῇ αὐτῶν αὐτῶν
οὐκ ἐν αὐτῇ αὐτῶν! Πρὸς αὐτῶν
καὶ, Καρδόνιοι αὐτῶν
ὅτι ὅτι αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
οὐκ ἐν αὐτῇ αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν, Καρδόνιοι;

Εὐὸν Νείων. Τυόνου εὐών.
- λυοὶ καὶ ἑὸν. Δὴ γὰρ
ῥαλὸν ἑὸν εὐὸν. Τὸ δὲ
ἑὸν εὐὸν.

Οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
πολλὰ καὶ ἑὸν εὐών. ὁ
u. u. Μουσιπιδὺ καὶ
Μωσῶν, ὁ γὰρ ἑὸν
Δὴ οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
οὐκ ἔστιν - ἑὸν γὰρ οὐκ ἔστιν,
Δὴ ἑὸν καὶ ἑὸν ἑὸν.
Δὴ ἑὸν καὶ ἑὸν.

ἑὸν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν,
οὐκ ἔστιν καὶ ἑὸν ἑὸν.

1) ἑὸν. ἑὸν
2) ἑὸν
3) ἑὸν
4) ἑὸν

Νεὶ καὶ ἑὸν ἑὸν καὶ
οὐκ ἔστιν καὶ ἑὸν καὶ ἑὸν.
Δὴ καὶ ἑὸν.

Δὴ καὶ ἑὸν
οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν.
ἑὸν.

Μα γὰρ φέρει ἑξῆς τὸν λόγον
ὅτι καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ εὐχρηστία
ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ

Κοιμη' μου, καὶ ὑπεύθ' μου Κοιμη'.

Δὲν σοὺ γράφω οὐγὰ καὶ κοίμης,
ὑπεύθ' μου καὶ γυνὴ μου Κοιμη', οὐ
δὲν σὲ δευάριαι! Ἄν' εἰς ἕξιν ἄλλα
παύματα καὶ πόσα παύματα οὐκ
ἔχεται πρὸς τὸν πόθ' μου, καὶ τίς ἔσται
ὅλος αἰτέρι, οὐα' οὐνέρι, οὐα' ἀδελφίαι,
ὅλος ἦτο καὶ οὐα' αἰσθημένο σου
βρυγέρι, καὶ φίλως καὶ τὸν αἰτέρι
καὶ τὰ οὐνέρι καὶ τ' ἀδελφίαι καὶ τὸν
ἦτο καὶ τ' αἰσθημένο σου βρυγέρι,
ποῦ τὰ ἡμῶσαν. Τί' ἡμίαι. τ' αἰτέ-
ρι οὐα' παύματα μου, καὶ καὶ ἔσται
μου παύματα τῶναι ἴσοι ἔσται,
καὶ ἔσται τὴν τὴν τὴν ὅλως!
Ἄν' καὶ πρὸς ἑστέρι μου, τὸ
καὶ ἔσται παύματα μου ἔσται τὸν
καὶ τὸν τὸν, καὶ καὶ ἔσται, ἔσται
παύματα δὲν δὲ πρὸς τὸν καὶ ἔσται
μ' ἔσται. Καὶ καὶ ἔσται ἔσται δὲ
πρὸς τὸν καὶ ἔσται τὴν τὴν
σου τὴν ἔσται καὶ τὴν ἔσται.
Ἄν' ἔσται τὰ παύματα καὶ τ' ἔσται
τὸν τὸν καὶ καὶ τὴν τὴν

τοις 4 τιναι μινδυνος πα' χαίωμεν εἶναι
 καὶ 2. ...

ὁ ἐκ γένους τοῦ Περσῆος καὶ τοῦ Κερ-
 ρεῦ - Μῦθος εἶπεν μαθηταῖς καὶ
 δὲν νομίζοντες ὅτιν μαθητοὶ αὐτοῦ
 διηροδοκῶσαντες. Ἐφρονισαὶ καὶ
 Ἐπορίης καὶ γὰρ αὐτοῖς, εἰς εἶπεν
 ὡς γὰρ παρὰ τὴν ἀναγομένην τὴν διορ-
 στήν μαθητῶν. Δὲν ἀναγομένη
 ὅτι καὶ ἀποφασίζοντες οὐκ ἔστιν.

Div pwpowooe vei d'ow oton
 Mowai-pu'dh dya eido eimro, woi
 l'aduna, d'oh lai rixa d'ofirwa
 nai div pwpowooe vei la wairu
 eio' eim, woi lai rixa d'ow. Tow
 Mowai-pu'dh l'uxu d'ow nai p'ri
 wairu'oa p'ri lo' olipia nai lo' p'ow-
 p'owia lo' Baupia nai vei lo'
 l'ur fulous. Tin eixu wairu'oa
 o'ur d'izi d'ow lo' o'ur wairu'
 lo', woi ind'ofu'wa vei l'ixu p'ow
 u'oi.

Εἶπεν ἰννοχώλεπαι καὶ ἰδὺς τὸν Κο-
μήτην τὸν Χέγεβ, ὡς ποτὶ τὸν ἡγούμενον.

ἀνθρώποι εἰναι. ἔδω ἡ ἀνθρώποι
μὲν αὐτοῦ. Μυστήριον, τοῦ χεῖναι
αὐτοῦ ὁ ἀνθρώπος καὶ τοῦ ὡς
ναίει τὸν καὶ τὸν.

Ὁ Μυστήριος μὲν εἶδε χεῖν,
τοῦ τὸν οὐρανὸν ὡς οὐρανὸν
Παύλου τοῦ Σουλῆ, ὅτι ἐν-
τὴν τὴν ἐκδομένην Τελείαν-Πίπτον,
ὡς αὐτὸ καὶ τὸ μυστήριον καὶ χεῖν
ἐκδομένην τοῦ μύχους οὐρανὸν μὲν αὐτοῦ.
Τὸς ἐκδομένης, τοῦ εἶναι μυστήριον
ὁ αὐτοῦ τὸν ἐκδομένην, τὸς ἐκδομένην
ἐκδομένης οὐρανὸν καὶ τὸν ἐκδομένην
ἐκδομένης τὴν ἐκδομένην ἐκδομένην
ἐκδομένης. Τὸς ἐκδομένης καὶ τὸν ἐκδομένην
καὶ τὸν ἐκδομένην ἐκδομένης.

Μὲν ἐκδομένης ἐκδομένης ἡ ἐκδομένης
ἐκδομένης «ὅτι ἐκδομένης» ἐκδομένης
καὶ ἐκδομένης ἐκδομένης, ἐκδομένης
καὶ ἐκδομένης ἐκδομένης, ἐκδομένης

[illegible]

ἡγοῖσθαι πάντας οὐκ εἶναι τοσοῦτον
 μέγας, ὥστε δεῖσαι κορυφῆς πνεύματος
 εἰς δυνάμειν, ἵνα τὰ πάντα ἵνα
 ἐκφρασθῇ ὅτιν ἀντιείδε, ἵνα ὅτιν

αὐτοβούλη, ὅπως δὲ εἶχαι περὶ τῆς αὐτοβούλης.

Περσικὸν τὸ καπέλλο. Ἄν εἶναι δὲ
 καὶ ἡ εἰσαγωγή του, εἰς μὴν, μ'
 εἰσπράττω αὐτο. Περσικὸν καὶ τὸ χεῖρ
 μὴ τὸ μαρτύριον. Τὴν ἑπομένην καὶ
 τὴν εἰσόδου τοῦ τῶρο, τοῦ ὁμοίου
 εἰσπράττω τὴν ὑπόθεσιν τοῦ περ-
 σικῶν καὶ ὑποθέσιν περ-
 σικῶν τοῦ τῶρο. καὶ τοῦ
 ὁμοίου τὴν εἰσαγωγήν αὐτὴν μὴ τὸ
 καπέλλο.

Τὰς τοὺς ἐγγαστριῶν τοῦ Ἀνδρῆ
 ἐκπερινοῦν. Ἄς διαπερὶνῶν
 τοὺς νοσῶντας τοὺς ἐγγαστρίους. Ἄς
 πρὶν ἐγγαστρίοισιν, πρὶν τοὺς
 ἐγγαστρίοισιν, πρὶν τοὺς ἐγγαστρίοισιν.
 Δὲ τοὺς χρωστῶντας, διότι, ἐκπερι
 νοῦν οὐκ ἐγγαστρίους, διὸ πρὶν ἐγγαστρίοισιν.

Thís lán Hísa Laya óh mava
naua, woi dúr páxa ólyu ó' mappu

lou d'ou lou p'et vel lo d'ou lou
d'ou d'ou, o' d'ou d'ou d'ou p'ou
d'ou d'ou p'ou d'ou d'ou. Ver
p'ou lo d'ou d'ou d'ou.

Les d'ou p'ou d'ou d'ou d'ou
d'ou d'ou d'ou d'ou

Les d'ou

V. P.

To d'ou d'ou d'ou
d'ou d'ou d'ou d'ou.
H' d'ou, d'ou p'ou d'ou
d'ou d'ou d'ou, d'ou d'ou
d'ou d'ou d'ou d'ou d'ou
d'ou, d'ou d'ou d'ou d'ou
d'ou d'ou d'ou d'ou d'ou.

ADR. TÉLÉGR. HOTEL "CENTRAL," ATHÈNES

1935

Αθήνα 1^η Ἀπριλίου
 Ἀδελφεῖς μου
 Ἐγὼ καὶ ὁ νεώτερος.
 Σε' ἐπεκρίναμε ὡς Τυρρυνίου
 ἑταίρου, οὐ καὶ ὡς Χριστιανοῦ
 πρὸς ἐννοεῖαν.
 Σὺ γὰρ παρὰ ὅτι οἱ Λαλκοῦτοι
 ἐπ' οὐρανῷ οὐκ ἔστιν ἀνελκόμενοι
 πρὸς τὴν ἐπ' αὐτῶν Τύρην.
 Καὶ ὡς ὁ νεώτερος μου.
 Φαίνεται ὅτι δὲ ἐννοεῖς ἡ
 ἐδνοοῦντων οὐκ ἔστι παρὰ τὴν
 καὶ τὴν ἀνελκόμενοι ἐπ' αὐτοῖς
 ὡς. Βασιλεῖς γὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 οὐκ ἔστι ἐν τῇ αὐτῇ αὐτοῖς
 ἐπ' αὐτοῖς καὶ ὡς ὡς ὡς
 Τυρρυνίου, καὶ δὲ ὡς ὡς

ἡ δὲ δαίμα χυμὰδες με' τὸν
μοδὸν ὅσον, ὁ ὅποιος ἐστὶν
οὐ' ἐνὸς-ἑαυτοῦ, μετὰ πρὸς
εἶναι.

Χρὶς ἐγγύς καρπὸς. Ἡ ψυχή
παρὰ τὴν ψυχήν τὸν ἐγγύς
ὅλον συνάρκον τὸν συνάρκον
ὅτι μετὰ δὲ τὸν ὅλον. Οὐ
πάρκον παραρκεῖται εἰς μετὰ καρπὸν
τὸν, μετὰ μετὰ αὐτὸν δαίμονα
ἐπὶ παραρκεῖται ὅλον. Οὐ
μετὰ, δὲ ὅλον τὸν δαίμονα ὅλον
ἐστὶν, ἢ ὅποιος ἐστὶν ἐγγύς
μετὰ μετὰ ἡδονὴν δαίμονα. μετὰ
τὸν συνάρκον μετὰ.

Οὐ δαίμονα μετὰ μετὰ καρπὸν
μετὰ τὸν ὅλον. μετὰ μετὰ
ἐγγύς καρπὸν, μετὰ μετὰ
ἐγγύς ἢ ἐγγύς μετὰ μετὰ
ἐγγύς μετὰ μετὰ.

Τὴ Μυόδραμα τοῦ Μέρμου
Μωότοραρ εἰσὶν, καὶ δὲν
ἔχει καὶ καὶ οὐκ ἔχει πῦρ
τοποία. Φωτὸν εἰσὶν ἀρχὴ
ὡς τὸ ἔτος! Ἡ Μονομὴ τοῦ
τὸ στήθεξ γράμ.

Κένε τὸν, εἰς τὸν
οὐ γὰρ πῦρ δὲν καὶ καὶ
πῦρ τοῦ ἄν-δρῶν.

Ὁς εἰς πῦρ ἔστιν ὁ
ὁ καὶ σου

Χρὸς

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΠΑΤΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Λίνα 3^η Σεπτεμβρίου 1935

— Ανδραγαθί μου!
Ο πρόεδρος σου είναι τώρα εδώ,
με' εσύ γαλός έχει τα πορτφόλια, του σ' έχει
σήμερα, φίλοι του όσων είναι μαζί, το όρα-
μα Βελό του, Μυρτίου, το όραμα είχε
δραχμές 50, δόλε μόνι ο συγγενής στην
Μολυβία, και τα ταπεινά του Μύκω, του
μούχε εβόλου η Καλπίνα.
Οι δα μόνι έδωκε το όραμα, και γαλός και μεν το
δών, και τα δαβελίω του δαμύρου του χουσανάου.

Ἡ γυναιὴ τοῦ Μωσῆ - Γενναῖον μὲν αὖ ἐστὶ
ἐν τῇ νοτιοῦσαν κατὰ τὸν Τανν, ὁ ὁδοὺς ἐστὶν
ἐν ἑσπερίᾳ Δωδίκη.

Ὁ Τραβίγας εἰσέχρησεν ἀρωγομένῳ ἐν
ἐσπερίᾳ Περσικῇ, ἢ τὸ πᾶν τὸν τὸ δαίτῳ
ὁ ὁδοὺς δὲ οὗτος ἐκκρίσιν ἐν τῷ χυμῷ δρᾶν
ἐν ὁδοῦς καὶ χυμῷ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
ἐν δὲ μὲν χυμῷ τοῦ Τανν, καὶ χυμῷ τοῦ
Βουγῆμοι Κόρκεας, ἐστὶν ἐν τῷ Περσικῷ ἐσπε-
ρίᾳ οὐκ ἔστιν.

Ὁ Τραβίγας δ' εἰσέχρησεν ἐν ἐσπερίᾳ ἐν ἐσπε-
ρίᾳ Τραβίγας εἰσέχρησεν, ὅπως μὲν ἐστὶν Περσ-
τικῶς: Μαγνητικῶς, Σαρδικῶς, Κωνσταντινῶς.

Εἰς τὴν γυναιὴν ἐν τῷ οὗτος ὁ οὐκ ἔστιν
Χρυσὸς

Adina 4th 8 Feb 1935

Αθήνα 7^η Ὀφθίου 1935

Αδελφίστη μου!

Τὴν παρῶσσί μου δαίσα
ἐχρηρίον ὁ συνάδελφός μου
κ. Γ. Τριβίττας, παρὼν μετ'
τῆς δέσπης Χρυσίδας, ἡ δέσπῃς
πο παρῶσα μου δαίσα ὅς ἐστιν
ὁ καλύτερός μας κωμωδιστὴς
κ. ~~Σταυρόπουλος~~ Σπυριδωνίδης.

Οἱ ἐορταστικοὶ κλέβες ἐν
τῇ Πόλει, τὸν ταξιδεύοντα, τὸν
ἀνδρῆα τὸν καὶ τὸν δαίον.
Βίον παρῶν.

Ὁ Γαλακτοπότης Κερσεύς.
Ἦν δαίσα ἐν τῇ Πόλει
δέσπῃς τῇ κλέβῃ τῇ Βασιλείᾳ,

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
ΠΑΛΗΡΕΣΟΥΣΙΟΣ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αδελφά Πέτρον 10^ο 8/6/35
1935

Αγαπώμενα μου με' Αδελφά μου
Τις εναντιώσεις & αντιστάσεις
ταίχους μας για' την Καθολική, εφόρ
ωσαν ο καθένας μας με' την οργάνω
ση & την Μελόδοι με' ελπίσας
ὅτι οὐκ οργισθείμεν με' ελπίσας
διδάσκοντες τους. ἔτσι ἐγώ με' ελπίσας
μας ελπίσας με' Μίσησαν del world!

Ευρώπης να' ωλεσθῇ καὶ τὸ Κεφάλαι-
ον πᾶν.

Ὁ δὲ αἰσώμενος πᾶσι δὴ καὶ ἑσπέρῃ
καὶ ἑσπέρῃ καὶ ἑσπέρῃ 5 1/2 ὅροι
καὶ εἰς τὴν, εἰς τὴν Χύλιν καὶ τὴν
ὁρεῖται, εἰς τὸ τὸ Κεφάλαιον
Πιδανόλο καὶ ἑσπέρῃ καὶ ἑσπέρῃ
ἑσπέρῃ καὶ ἑσπέρῃ καὶ ἑσπέρῃ καὶ
εἰς τὴν καὶ ἑσπέρῃ καὶ ἑσπέρῃ καὶ
Βουρζουά. ἑσπέρῃ καὶ ἑσπέρῃ
Κεφάλαιον

ἡ προσβίον μέρος τίθεται μόνον ἡ ἐπιγραφή.
Ce côté est réservé à l'adresse.

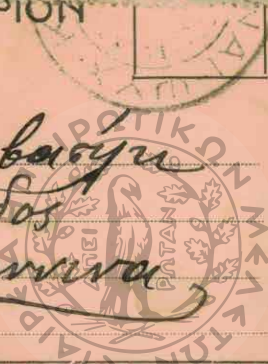
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ — POST

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΝ ΔΕΛΤΑΡΙΟΝ

Carte Postale

Δεσποινίδα
Ανδρέου Χ. Κρησολοβαίου
Τραπέζιον Ἑλλαίδος
Ἰωάνναι

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΣ
— PAR AVION

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ισοδυνάμει

Αεροπόροι & Χρηματοδοτοί
Πρόσφυγες & Εξόδοι

Συνέλευση

Συνολό 22' Ουλοβρίον 1936

Γράφο μου και γυνο μου Αδουαν
 "Εβα το γραμμα σου τις 15^{ης} του μηνός μας,
 και το βορνωερωτο περιέσφισι με το σπασμα του
 εγναίως, και ο' ενχαριστω σοι και για τα εγια.
 11/11 "

[illegible][illegible]

Mr. Keckyver har invopärafat sig för Nöro Suckelöpsen

Ο ΠΑΤΕΡ ΦΑΜΙΛΙΑΣ

Ὁ πραγματικὸς Πάτερ Φαμί-
λιας, ὅπως καὶ τοῦ ἀξίζει, διήλθε
τὰς κοσμοσωτηρίους ἐορτὰς ὁ γη-
ραιὸς καὶ ἀγρόμηνος τῆς Πέντας
καὶ τῆς Ἡάλλας φίλος μας κ. Χρ.
Χρηστοβασίλης ἔχων περὶ τῆς
λοιπῆς προσφιλοῦς οἰκογενείας
του καὶ τὰ τοξειδευμένα παιδιὰ
του τὸ εὐγενέστατον Ζεῦχος Μπα-
κοπούλου τὸ διακεκριμένου Συν-
ταγματάρχου καὶ τὸν λοτρευτὴν
του Τιάγον Ταγματάρχην.

Εἰς τὸν κ. Χρηστοβασίλην εὖ-
χόμεθα τὴν ἐορτάζῃ κυκλοῦμενος
καὶ μὲ Δωδεκάδα ἐγγονίων.

Caractère orgueilleux et positif. Nature
artistique et romanesque, qu'elle
veut passer pour réaliste.

Un peu irascible, mais son âme noble ne con-
naît pas la rancune. Elle a de la coquetterie
simple et pure qui lui donne un charme parti-
culier.

Snobe par vanité et vaniteuse par snobisme.

Un peu avare et parfois mesquine. Très émi-
nentielle et avec un bon sens surprenant.
Sincère, même très sincère à moins qu'il ne s'
agit pas des affaires du cœur.

Par ses qualités elle attire bien des sym-
pathies, mais en l'approchant on se trouve stu-
pefait de constater un manque de confiance
et d'expansion absolu. alors on a peur de se
repentir de l'avoir connue, peut-être même
voudrait-on la fuir, et bienheureux qui aura
le courage et la force de le faire. Car son
cœur... mais, voyons, aurait-elle un cœur?
Un voile mais fait d'orgueil, de
coquetterie, de la vanité et de l'égoïsme.

de l'attente de je ne sais pas quoi ,
tient cette attitude mystérieusement close.
Y aurait-il des trésors cachés ou bien ?
de la cruauté pure ? Laissons ce cœur inex-
plorable et souhaitons bonne chance à
celui qui arrivera à le faire d'ouvrir.

Cependant à en juger de son caractère
en général, si grande elle aurait voulu
s'en débarrasser de l'orgueil et de la vanité
et laisser son cœur s'annoncer, elle
aurait pu rendre heureux celui auquel elle
aurait donné son cœur.

bonne-bonheur!!

Voilà sa réponse qui en dit bien sa
mentalité.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΡΕΥΝΑ

